

6/2025 ΕΦ ΑΘΗΝΩΝ (ΜΟΝ) (874787)

(Α` ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Αντίθετες αγωγές μεταξύ γονέων για την ανάθεση της αποκλειστικής επιμέλειας των ανηλίκων τέκνων τους μετά την διακοπή της εγγάμου συμβίωσης τους. Γονική μέριμνα ανηλίκου υπό την ισχύ του Ν. 4800/2021. Ειδικότερο περιεχόμενο επιμέλειας ανηλίκου τέκνου. Επί διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου άλλως επί διακοπής εγγάμου συμβίωσης και χωριστής διαμονής των γονέων, η άσκηση της γονικής μέριμνας των ανηλίκων τέκνων τους ασκείται εξ ίσου από αυτούς. Με συμφωνία μεταξύ τους που απαιτείται να υπαχθεί σε τύπο ιδιωτικού εγγράφου βεβαίας χρονολογίας δύνатаι να ορίσουν διαφορετικό τρόπο άσκησης αυτής. Επί διαφωνίας ωστόσο των γονέων για τον τρόπο άσκησης της γονικής μέριμνας και επιμέλειας των τέκνων η ενάσκηση των άνω δικαιωμάτων καθορίζεται από το δικαστήριο με βάση το βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. Όρια εξουσίας δικαστηρίου που δύνатаι να κατανείμει τις επιμέρους εκφάνσεις της γονικής μέριμνας μεταξύ των γονέων, να την αναθέσει αποκλειστικά σε έναν εξ αυτών αλλά και να διατάξει διαμεσολάβησης ή πραγματογνωμοσύνη. Έννοια βέλτιστου συμφέροντος του τέκνου. Κριτήρια που συνεκτιμώνται για την εξειδίκευση της άνω αόριστης νομικής έννοιας όπως οι ιδιαίτεροι δεσμοί που έχει αναπτύξει με έναν από τους γονείς του αλλά και η εκπεφρασμένη βούληση του τέκνου αν φέρει την πνευματική διαύγεια προς τούτο. Ειδικότερες περιστάσεις που επιτάσσουν την μη ανάθεση της συνεπιμέλειας ανηλίκου τέκνου στους δύο γονείς του αν και είναι απολύτως κατάλληλοι για την ενάσκηση της όπως οι έντονες διαφωνίες και αντεγκλήσεις ενώπιον ποινικών δικαστηρίων μεταξύ τους με αποτέλεσμα να είναι απολύτως αδύνατη η συνεργασία τους προς όφελος του τέκνου. Λόγοι ανάθεσης της επιμέλειας του τέκνου αποκλειστικά σε έναν εκ των γονέων. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας εκ μέρους γονέα. Πραγματικά περιστατικά που εμπίπτουν στην άνω έννοια και παρέχουν το δικαίωμα στον έτερο γονέα, τους στενούς συγγενείς του τέκνου αλλά και τον αρμόδιο εισαγγελέα να αιτηθούν την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον πλημμελώς ασκούντα αυτή γονέα άλλως την λήψη κάθε πρόσφορου μέσου. Από τα στοιχεία του φακέλου προέκυψε πως το συμφέρον του τέκνου επιτάσσει λόγω των συχνών έριδων και αντεγκλήσεων μεταξύ των γονέων του να ανατεθεί η αποκλειστική επιμέλεια αυτού στην μητέρα του. Συνεπώς ορθώς απερρίφθη η αγωγή του εκκαλούντος και έγινε δεκτή η αντίστοιχη της εφεσίβλητης μητέρας. Απορρίπτει έφεση κατά της με αριθ. 4558/2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΕΤΕΙΟ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 6/2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ: 9ο

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Θεοφανώ Κουτσουμπέλα, Προεδρεύουσα Εφέτη, που όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διοικήσεως του Εφετείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Μαρία Αναγνωστόπουλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Απριλίου 2024, κατόπιν διακοπής όλων των προσδιορισθέντων υποθέσεων του πινακίου της δικασίμου 21-3-2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΑΣΚΟΥΝΤΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΛΟΓΟ ΕΦΕΣΗΣ : του, κατοίκου Αττικής (οδός), με ΑΦΜ, ο οποίος εμφανίσθηκε στο ακροατήριο μετά του πληρεξουσίου του δικηγόρου Αθηνών Βασιλείου Καπερνάρου του Ηλία (Α.Μ Δ.Σ.Α 008473) με ΑΦΜ και κατέθεσε προτάσεις και το υπ' αριθμ. Νο: Π γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ - ΚΑΘΗΣ Ο ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΦΕΣΗΣ: του, κατοίκου Αττικής (οδός), με ΑΦΜ, η οποία εμφανίσθηκε στο ακροατήριο μετά του πληρεξουσίου της δικηγόρου Αθηνών Δημητρίου Σκύφτα του Αθανασίου (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 036001) και κατέθεσε προτάσεις και το υπ' αριθμ. Νο: Π γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣ ΑΘΗΝΩΝ.

Ο ενάγων-εναγόμενος και ήδη καλών - εκκαλών - ασκών το πρόσθετο λόγο έφεσης, με την από 16-3-2017 αγωγή του, προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που είχε κατατεθεί με αριθμό / 17-3-2017, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Η ενάγουσα-εναγομένη και ήδη καθ' ης η κλήση - εφεσίβλητη - καθής ο πρόσθετος λόγος έφεσης, με την από 4-10-2018 αγωγή της, προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που είχε κατατεθεί με αριθμό / 5-10-2018, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Το Δικαστήριο εκείνο, εξέδωσε την υπ' αρ. 5227 / 2020 μη οριστική του απόφαση, με την οποία, αφού διέταξε συνεκδίκαση των αγωγών, διέταξε την επανάληψη της συζήτησης για τους αναφερομένους σε αυτήν λόγους.

Με την από 14-6-2021 κλήση της καλούσας ενάγουσας - εναγόμενης και ήδη εφεσίβλητης - καθώς ο πρόσθετος λόγος έφεσης, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό / 2021 επανέφερε προς συζήτηση τις συνεκδικασθείσες αγωγές.

Το Δικαστήριο εκείνο, εξέδωσε την υπ' αρ. 4558 / 2022 οριστική του απόφαση, με την οποία συνεκδίκασε, αντιμωλία των διαδίκων, τις αγωγές και απέρριψε την από 16-3-2017 αγωγή και δέχθηκε την από 4-10-2018 αγωγή.

Την απόφαση αυτή, προσέβαλε ο καλών - εκκαλών - ασκών το πρόσθετο λόγο έφεσης, με την από 19-5-2022 έφεσή του, προς το Δικαστήριο τούτο, που έχει κατατεθεί στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με αριθμ. κατ. / 23-5-2022 και στο παρόν Δικαστήριο (Εφετείο Αθηνών) με ΓΑΚ / 23-5-2022 και με τον από 16-6-2022 πρόσθετο λόγο αυτής που έχει κατατεθεί στο παρόν Δικαστήριο (Εφετείο Αθηνών) με ΓΑΚ / 17-6-2022, η οποία προσδιορίστηκε τη δικάσιμο της 27-10-2022, οπότε η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά του πινακίου και συζητήθηκε, αντιμωλία των διαδίκων και εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 4527/2023 μη οριστική απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία συνεκδίκασε αντιμωλία των διαδίκων τις αντίθετες εφέσεις και το πρόσθετο λόγο έφεσης και ανέβαλλε την έκδοση οριστικής αποφάσεως και διέταξε την επανάληψη της συζητήσεως των εφέσεων στο ακροατήριο, προκειμένου να εμφανιστούν αυτοπροσώπως οι διάδικοι ενώπιον του Δικαστηρίου, με σκοπό να γίνει απόπειρα για συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, όσον αφορά την επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων καθώς και για να εμφανιστούν τα τελευταία στο Δικαστήριο με την επιμέλεια του γονέα που ασκεί, στη παρούσα στιγμή, την επιμέλεια αυτών και διαμένει μαζί τους, ήτοι της εφεσίβλητης μητέρας τους, προς το σκοπό να επικοινωνήσει το Δικαστήριο με αυτά και να ακούσει τη γνώμη τους.

Ήδη με την από 13-12-2023 και με αύξ. Αριθμ. Καταθ. / 14-12-2023 κλήση του καλούντος - εκκαλούντος - ασκούντος το πρόσθετο λόγο έφεσης - ενάγοντος - εναγόμενου φέρεται προς νέα συζήτηση η κρινόμενη υπόθεση που προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 21-3-2024, οπότε όλες οι προσδιορισθείσες υποθέσεις του οικείου πινακίου διεκόπησαν για τη δικάσιμο (4-4-2024) που αναφέρεται στην αρχή της υπόθεσης.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά του πινακίου και συζητήθηκε.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα φέρεται προς νέα συζήτηση, με την από 13-12-2023 και με αύξ. Αριθμ. Καταθ. / 14-12-2023 κλήση του καλούντος -εκκαλούντος - ασκούντος το πρόσθετο λόγο έφεσης - ενάγοντος - εναγόμενου α) η κρινόμενη από 19-5-2022 και με αριθμό κατάθεσης ΓΑΚ / 23-5-2022 στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο και ΓΑΚ / 23-5-2022 στο παρόν Δικαστήριο (Εφετείο Αθηνών) αντίστοιχα έφεση του ενάγοντος - εναγόμενου και ήδη εκκαλούντος, και β) ο από 16-6-2022 πρόσθετος λόγος έφεσης που άσκησε ο εκκαλών - ενάγων-εναγόμενος με δικόγραφο που κατατέθηκε την στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου (Εφετείο Αθηνών) με ΓΑΚ / 17-6-2022 κατά της με αριθ. 4558 / 2022 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών από την οικογένεια το γάμο και την ελεύθερη συμβίωση (άρθρο 592 παρ. 1, 3 ΚπολΔ), η οποία αφού συνεκδίκασε αντιμωλία των διαδίκων την έφεση και το πρόσθετο λόγο έφεσης, ανέβαλλε την έκδοση οριστικής αποφάσεως και διέταξε την επανάληψη της συζητήσεως των εφέσεων στο ακροατήριο, προκειμένου να εμφανιστούν αυτοπροσώπως οι διάδικοι ενώπιον του Δικαστηρίου, με σκοπό να γίνει απόπειρα για συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, όσον αφορά την επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων καθώς και για να εμφανιστούν τα τελευταία στο Δικαστήριο με την επιμέλεια του γονέα που ασκεί, στη παρούσα στιγμή, την επιμέλεια αυτών και διαμένει μαζί τους, ήτοι της εφεσίβλητης μητέρας τους, προς το σκοπό να επικοινωνήσει το Δικαστήριο με αυτά και να ακούσει τη γνώμη τους.

Επειδή στις διατάξεις των άρθρων 1510 παρ. 1, 1511 παρ. 1, 1513 παρ. 1 εδ. α', 1514, 1518 παρ.1, 1519 και 1532 ΑΚ, όπως αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 5, 7, 8, 11, 12 και 14 του πρόσφατου Ν. 4800/21.05.2021 (ΦΕΚ Α' 81), τροποποιηθέντος και του άρθρου 1519, όπως είχε προστεθεί στον Αστικό Κώδικα με το άρθρο 139 του προγενέστερου Ν. 4714/2020, και οι οποίες (διατάξεις), δυνάμει του άρθρου 18 του ίδιου Νόμου, εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς υποθέσεις επί των οποίων δεν έχει εκδοθεί, μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος (16.09.2021), αμετάκλητη δικαστική απόφαση, όπως στην προκειμένη υπόθεση, ορίζονται τα εξής: Στο άρθρο 1510 παρ. 1 ότι "Η μέριμνα για το ανήλικο τέκνο είναι καθήκον και δικαίωμα των γονέων (γονική μέριμνα), οι οποίοι την ασκούν από κοινού και εξίσου. Η γονική μέριμνα περιλαμβάνει την επιμέλεια του προσώπου, τη διοίκηση της περιουσίας και την εκπροσώπηση του τέκνου σε κάθε υπόθεση ή δικαιοπραξία ή δίκη, που αφορούν το πρόσωπο ή την περιουσία του", στο άρθρο 1511 παρ. 1 ότι "Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου", στο άρθρο 1513 παρ. 1 εδ. α' ότι "Στις περιπτώσεις διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου ή λύσης ή ακύρωσης του συμφώνου συμβίωσης ή διακοπής της συμβίωσης των συζύγων ή των μερών του συμφώνου συμβίωσης και εφόσον ζουν και οι δύο

γονείς, εξακολουθούν να ασκούν από κοινού και εξίσου τη γονική μέριμνα", στο άρθρο 1514 ότι "1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 1513, οι γονείς μπορούν με έγγραφο βεβαίας χρονολογίας να ρυθμίζουν διαφορετικά την κατανομή της γονικής μέριμνας, ιδίως να αναθέτουν την άσκησή της στον έναν από αυτούς, και να καθορίζουν τον τόπο κατοικίας του τέκνου τους, τον γονέα με τον οποίο θα διαμένει, καθώς και τον τρόπο επικοινωνίας του με τον άλλο γονέα. Το ανωτέρω έγγραφο ισχύει τουλάχιστον για δύο (2) έτη και παρατείνεται αυτοδικαίως, εκτός αν κάποιος από τους δύο γονείς δηλώσει εγγράφως στον άλλο γονέα, πριν τη λήξη του συμφωνημένου χρόνου, ότι δεν επιθυμεί την παράτασή του. 2. Αν δεν είναι δυνατή η από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας, εξαιτίας διαφωνίας των γονέων και ιδίως αν ο ένας γονέας αδιαφορεί ή δεν συμπράττει σε αυτήν ή δεν τηρεί την τυχόν υπάρχουσα συμφωνία για την άσκηση ή τον τρόπο άσκησης της γονικής μέριμνας ή αν η συμφωνία αυτή είναι αντίθετη προς το συμφέρον του τέκνου ή αν η γονική μέριμνα ασκείται αντίθετα προς το συμφέρον του τέκνου, καθένας από τους γονείς προσφεύγει σε διαμεσολάβηση, εξαιρουμένων των περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας, όπως ο νόμος ορίζει. Αν διαφωνούν, αποφασίζει το δικαστήριο. 3. Το δικαστήριο μπορεί ανάλογα με την περίπτωση: α) να κατανείμει την άσκηση της γονικής μέριμνας μεταξύ των γονέων, να εξειδικεύσει τον τρόπο άσκησής της στα κατ' ιδίαν θέματα ή να αναθέσει την άσκηση της γονικής μέριμνας στον ένα γονέα ή σε τρίτο, β) να διατάξει πραγματογνωμοσύνη ή τη λήψη οποιουδήποτε άλλου πρόσφορου μέτρου, γ) να διατάξει διαμεσολάβηση ή την επανάληψη διακοπείσας διαμεσολάβησης, ορίζοντας συγχρόνως τον διαμεσολαβητή. Για τη λήψη της απόφασης του το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τους έως τότε δεσμούς του τέκνου με τους γονείς και τους αδελφούς του, καθώς και τις τυχόν συμφωνίες που έκαναν οι γονείς του τέκνου για την άσκηση της γονικής μέριμνας", στο άρθρο 1518 παρ. 1 ότι "Η επιμέλεια του προσώπου του τέκνου περιλαμβάνει ιδίως την ανατροφή, την επίβλεψη, τη μόρφωση και την εκπαίδευσή του, καθώς και τον προσδιορισμό του τόπου διαμονής του", στο άρθρο 1519 ότι "Όταν η επιμέλεια ασκείται από τον έναν γονέα ή έχει γίνει κατανομή της μεταξύ των γονέων, οι αποφάσεις για την ονοματοδοσία του τέκνου, για το θρήσκευμα, για ζητήματα της υγείας του, εκτός από τα επείγοντα και τα εντελώς τρέχοντα, καθώς και για ζητήματα εκπαίδευσης που επιδρούν αποφασιστικά στο μέλλον του, λαμβάνονται από τους δύο γονείς από κοινού. Τα δύο τελευταία εδάφια του άρθρου 1510 και το άρθρο 1512 εφαρμόζονται αναλόγως. Για τη μεταβολή του τόπου διαμονής του τέκνου που επιδρά ουσιωδώς στο δικαίωμα επικοινωνίας του γονέα με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο, απαιτείται προηγούμενη έγγραφη συμφωνία των γονέων ή προηγούμενη δικαστική απόφαση που εκδίδεται μετά από αίτηση ενός από τους γονείς. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει κάθε πρόσφορο μέτρο. Ο γονέας στον οποίο δεν έχει ανατεθεί η άσκηση της επιμέλειας έχει το δικαίωμα να ζητά από τον άλλο πληροφορίες για το πρόσωπο και την περιουσία του τέκνου" και στο άρθρο 1532 ότι "Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτουργήμα τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτουργήμα αυτό καταχρηστικά, ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, γ. η υπαίτια παράβαση των όρων της συμφωνίας των γονέων ή της δικαστικής απόφασης για την επικοινωνία του τέκνου με τον γονέα με τον οποίο δεν διαμένει και η με κάθε άλλο τρόπο παρεμπόδιση της επικοινωνίας, δ. η κακή άσκηση και η υπαίτια παράλειψη της άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας από τον δικαιούχο γονέα, ε. η αδικαιολόγητη άρνηση του γονέα να καταβάλει τη διατροφή που επιδικάστηκε στο τέκνο από το δικαστήριο ή συμφωνήθηκε μεταξύ των γονέων, στ. η καταδίκη του γονέα, με οριστική δικαστική απόφαση, για ενδοοικογενειακή βία ή για εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή για εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής. Το δικαστήριο, στις περιπτώσεις του προηγούμενου εδαφίου, δύναται να αφαιρέσει από τον υπαίτιο γονέα την άσκηση της γονικής μέριμνας ή την επιμέλεια, ολικά ή μερικά, και να την αναθέσει αποκλειστικά στον άλλο γονέα, καθώς επίσης να διατάξει κάθε πρόσφορο μέτρο προς διασφάλιση του συμφέροντος του τέκνου. Αν συντρέχουν στο πρόσωπο και των δύο γονέων οι περιπτώσεις του δευτέρου εδαφίου, το δικαστήριο μπορεί να αναθέσει την πραγματική φροντίδα του τέκνου ή ακόμα και την επιμέλειά του ολικά ή μερικά σε τρίτο ή και να διορίσει επίτροπο. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου και επίκειται άμεσος κίνδυνος για τη σωματική ή την ψυχική υγεία του τέκνου, ο εισαγγελέας διατάσσει κάθε πρόσφορο μέτρο για την προστασία του, μέχρι την έκδοση της απόφασης του δικαστηρίου, στο οποίο πρέπει να απευθύνεται εντός ενενήντα(90) ημερών, με δυνατότητα αιτιολογημένης παράτασης της προθεσμίας αυτής κατά ενενήντα (90) επιπλέον ημέρες". Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων συνάγεται, ότι η γονική μέριμνα του ανηλίκου τέκνου περιλαμβάνει την επιμέλεια του προσώπου του, η οποία, μεταξύ άλλων, εμπεριέχει την ανατροφή, την επίβλεψη, τη μόρφωση και την εκπαίδευση του τέκνου, καθώς και τον προσδιορισμό του τόπου της διαμονής του, το δε περιεχόμενο της επιμέλειας προσδιορίζεται από το συμφέρον του παιδιού και περιλαμβάνει επί μέρους πτυχές, που αποσκοπούν στη σωματική, πνευματική και συναισθηματική πρόοδο και ευεξία του παιδιού και στην υπεύθυνη και με κοινωνική συνείδηση ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Στην περίπτωση διακοπής της συζυγικής συμβίωσης, όταν ανατρέπονται πλέον οι συνθήκες της ζωής της οικογένειας, καταργείται ο συζυγικός οίκος, δημιουργείται χωριστή εγκατάσταση του καθενός από τους γονείς και ανακύπτει το θέμα της διαμονής των ανηλίκων τέκνων πλησίον του πατέρα ή της μητέρας τους, η ρύθμιση δε της γονικής μέριμνας και της επιμέλειας αυτών γίνεται από το δικαστήριο. Ως κατευθυντήρια γραμμή για την άσκηση της γονικής μέριμνας ή της επιμέλειας στην περίπτωση διαφωνίας των γονέων των τέκνων και της προσφυγής τους στο δικαστήριο, αλλά και πυρήνας για τον προσδιορισμό της άσκησης της είναι το βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που αποσκοπεί στην ανάπτυξη του ανηλίκου σε μία ανεξάρτητη και υπεύθυνη προσωπικότητα. Για την εξειδίκευση της αοριστίας αυτής νομικής έννοιας δεν παρέχονται από τον νομοθέτη εκ των προτέρων προσδιοριστικά στοιχεία πέραν από το επιβαλλόμενο στον δικαστή καθήκον να σεβαστεί την ισότητα μεταξύ των γονέων και να μην κάνει διακρίσεις εξαιτίας του φύλου, της κοινωνικής προέλευσης ή της περιουσιακής - οικονομικής κατάστασής τους. Το κανονιστικό δε περιεχόμενο της έννοιας αυτής του συμφέροντος του παιδιού

συγκεκριμενοποιείται εκάστοτε με βάση τις επικρατούσες συνθήκες σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, καθώς επίσης και κυρίως τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε παιδιού. Το συμφέρον του παιδιού προσδιορίζεται εξατομικευμένα με αναφορά σε συγκεκριμένο εκάστοτε παιδί και τις ανάγκες του, όπως αυτές προσδιορίζονται ιδίως από την κατάσταση της υγείας του, την ηλικία του, τις οικογενειακές και κοινωνικές συνθήκες, υπό τις οποίες διαβιώνει το παιδί, και αναλύεται στις επί μέρους πτυχές του δικαιώματος της προσωπικότητας του παιδιού, δηλαδή κυρίως στη ζωή, σωματική ακεραιότητα, υγεία, συναισθηματική και ψυχολογική ασφάλεια και σταθερότητα, διανοητική πρόοδο, κοινωνική ένταξη και αποδοχή, υπευθυνότητα, κοινωνική συνείδηση και ανεξαρτησία του παιδιού. Επίσης, το παιδί εξελίσσεται και μαζί του εξελίσσονται οι ανάγκες του και αναπροσδιορίζεται το συμφέρον του. Η χρονική παράμετρος για τη συγκεκριμενοποίηση του συμφέροντος του παιδιού είναι σημαντική. Ιδανικά οι γονείς πρέπει να επιδιώκουν την προαγωγή εξίσου του βραχυπρόθεσμου, του μεσοπρόθεσμου και του μακροπρόθεσμου συμφέροντος του παιδιού. Αυτό όμως δεν είναι πάντα εφικτό. Στις περιπτώσεις που η ταυτόχρονη αυτή επιδίωξη δεν μπορεί να επιτευχθεί στον βέλτιστο βαθμό, πρέπει στη συγκεκριμένη κάθε φορά περίπτωση να επιχειρείται η κατά το δυνατόν μεγαλύτερη ικανοποίηση του βραχυπρόθεσμου και του μεσοπρόθεσμου συμφέροντος. Ποιο είναι το μακροπρόθεσμο συμφέρον του παιδιού είναι συχνά αβέβαιο στον σύγχρονο συνεχώς μεταβαλλόμενο κόσμο. Ενόψει της καταστάσεως αυτής η θυσία του βραχυπρόθεσμου συμφέροντος του παιδιού χάριν του μακροπρόθεσμου συμφέροντος μπορεί τελικά σε συγκεκριμένες περιπτώσεις να αποβεί αλυσιστελής, εκτός αν κατά την επιδίωξη αυτήν τα μειονεκτήματα από τη θυσία του βραχυπρόθεσμου συμφέροντος αντισταθμίζονται από την κατά το δυνατό βέλττη προαγωγή του μακροπρόθεσμου συμφέροντος του παιδιού. Η κρίση πάντως αυτή δεν μπορεί να είναι γενική και πρέπει να εκφέρεται κατά τη συγκεκριμενοποίηση του συμφέροντος συγκεκριμένου εκάστοτε παιδιού και ενόψει της λήψης συγκεκριμένης απόφασης που το αφορά και απαιτεί στάθμιση του βραχυπρόθεσμου με το μακροπρόθεσμο συμφέρον. Στην δικαστική, συνεπώς, κρίση καταλείπεται ευρύ πεδίο ώστε, αφού ληφθούν υπόψη, όλες οι σχέσεις και οι περιστάσεις, να καταλήξει σε ρύθμιση τέτοια, που να εξυπηρετείται καλύτερα το συμφέρον του ανηλίκου τέκνου. Κρίσιμα προς τούτο στοιχεία είναι, μεταξύ άλλων, η καταλληλότητα του ή των γονέων για την ανάληψη του έργου της διαπαιδαγώγησης και της περίθαλψης του ανηλίκου τέκνου, και οι έως τότε δεσμοί του τέκνου με τους γονείς και αδελφούς του. Για το σκοπό αυτό λαμβάνεται υπόψη η προσωπικότητα και η παιδαγωγική καταλληλότητα του κάθε γονέα και συνεκτιμώνται οι συνθήκες κατοικίας και η οικονομική κατάσταση τούτων (ΑΠ 952/2007). Από το συνδυασμό, επίσης, των ίδιων ως άνω διατάξεων συνάγεται, ότι οι ικανότητες των γονέων, το περιβάλλον, το επάγγελμα, η πνευματική τους ανάπτυξη και η δράση τους στο κοινωνικό σύνολο, η ικανότητα προσαρμογής τους στις απαιτήσεις της σύγχρονης κοινωνίας μέσα στα πλαίσια της λογικής και ορθολογικής αντιμετώπισης των θεμάτων των νέων, η σταθερότητα των συνθηκών ανάπτυξης του τέκνου χωρίς εναλλαγές στις συνθήκες διαβίωσης, περιλαμβάνονται στα κριτήρια προσδιορισμού του συμφέροντος του τέκνου. Αυτό δε ισχύει ανεξάρτητα από την υπαίτιότητα των γονέων ως προς το διαζύγιο ή τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσης, εκτός εάν η συμπεριφορά του υπαίτιου έχει επιδράσει και στην άσκηση της γονικής μέριμνας - επιμέλειας, ώστε να ανακύπτει αντίθεση στο συμφέρον του τέκνου, λόγω της έκτασης και της βαρύτητας της συμπεριφοράς του αυτής, δηλωτικής της δομής του χαρακτήρα του και της εν γένει προσωπικότητας του, έτσι ώστε και έναντι του τέκνου να αναμένεται από αυτόν η τήρηση της ίδιας συμπεριφοράς (ΑΠ 1218/2006). Επίσης, από το συνδυασμό των ίδιων πιο πάνω διατάξεων συνάγεται, και ότι το συμφέρον του τέκνου λαμβάνεται υπό ευρεία έννοια, προς διαπίστωση δε της συνδρομής του εξετάζονται πάντα τα επωφελή και πρόσφορα για τον ανήλικο στοιχεία και περιστάσεις. Ουσιώδους σημασίας είναι και η επισημαινόμενη στο νόμο ύπαρξη ιδιαίτερου δεσμού του τέκνου προς τον ένα από τους γονείς του και η περί αυτού ρητώς εκφραζόμενη προτίμησή του, την οποία συνεκτιμά το δικαστήριο ύστερα και από τη στάθμιση του βαθμού της ωριμότητάς του. Με δεδομένη την ύπαρξη του εν λόγω δεσμού του τέκνου προς το συγκεκριμένο γονέα, αυτός θεωρείται ότι έχει τη δυνατότητα αποτελεσματικότερης διαπαιδαγώγησης προς όφελος του ανηλίκου και επομένως ότι είναι ο πλέον κατάλληλος για την επιμέλεια του, όμως υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι ο ιδιαίτερος αυτός δεσμός του τέκνου προς τον ένα από τους γονείς του έχει αναπτυχθεί φυσιολογικά και αβίαστα ως ψυχική στάση, η οποία είναι προϊόν της ελεύθερης και ανεπηρέαστης επιλογής του ανηλίκου, που έχει την στοιχειώδη ικανότητα διακρίσεως. Πρέπει δε να λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη ότι ο ανήλικος, που έχει ακόμη ατελή την ψυχοπνευματική ανάπτυξη και την προσωπικότητα του υπό διαμόρφωση, υπόκειται ευχερώς σε επιδράσεις και υποβολές των γονέων ή άλλων, οι οποίες, έστω και χωρίς επίγνωση γενόμενες, οδηγούν ασφαλώς στο σχηματισμό της μονομερούς διαμόρφωσης και προτίμησης προς τον ένα από τους γονείς, οπότε η προτίμηση του δεν εξυπηρετεί πάντοτε και το αληθές συμφέρον του. Η διάσπαση εξάλλου της έγγαμης συμβίωσης των γονέων, με συνεπακόλουθο και την διάσπαση της οικογενειακής συνοχής κλονίζει σοβαρώς την ψυχική ισορροπία του τέκνου που αισθάνεται ανασφάλεια και επιζητεί στήριγμα. Οι μεταξύ των συζύγων δημιουργούμενες έντονες αντιθέσεις ενίοτε αποκλείουν κάθε συνεννόηση μεταξύ τους, αλλά και σε σχέση με τα τέκνα τους, τα οποία όχι σπανίως χρησιμοποιούνται ως όργανα για την άσκηση παντοειδών πιέσεων και την ικανοποίηση εκδικητικών διαθέσεων. Έτσι, υπό το κράτος της κατάστασης αυτής ο γονέας που αναλαμβάνει την γονική μέριμνα ή την επιμέλεια έχει, κατά την επιταγή του νόμου, πρόσθετα καθήκοντα και αυξημένη την ευθύνη της αντιμετώπισης των ως άνω ειδικών περιστάσεων κατά προέχοντα λόγο, και αυτό προϋποθέτει την εξασφάλιση στο τέκνο κατάλληλων συνθηκών προσαρμογής (ΑΠ 1910/2005). Εξάλλου, εφόσον το συμφέρον του τέκνου συνιστά αόριστη νομική έννοια με αξιολογικό περιεχόμενο, το οποίο εξειδικεύεται από το ουσιαστικό δικαστήριο, η κρίση του ως προς το αν, ενόψει των περιστάσεων που δέχθηκε, για την ύπαρξη των οποίων κρίνει ανέλεγκτα, εξυπηρετείται το συμφέρον του τέκνου, υπόκειται στον αναίρετικό έλεγχο. Τέλος, σύμφωνα με την προεκτεθείσα διάταξη του άρθρου 1532 ΑΚ, οι περιπτώσεις κακής άσκησης της γονικής μέριμνας ή της επιμέλειας του ανηλίκου που ενδιαφέρει τη δημόσια τάξη και το κοινωνικό συμφέρον γενικότερα είναι: α) η παράβαση των καθηκόντων των γονέων, β) η καταχρηστική άσκηση του λειτουργήματος τους, γ) η αδυναμία τους να ανταποκριθούν σ' αυτό. Όμως, απόλυτος εννοιολογικός διαχωρισμός των ως άνω περιπτώσεων κακής άσκησης της γονικής μέριμνας είναι ως επί το πλείστον ανέφικτος, αφού οι πιο πάνω περιπτώσεις αλληλοεπικαλύπτονται. Έτσι η κατάχρηση του γονικού λειτουργήματος αποτελεί ταυτοχρόνως και παράβαση των καθηκόντων του γονέα, που από αυτό (γονικό λειτουργήμα) επιβάλλονται. Παράβαση των καθηκόντων των γονέων συνιστά η πλημμελής

εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών με μέτρο κρίσης το οικονομικό, κοινωνικό και πνευματικό επίπεδο των γονέων. Καταχρηστική άσκηση του λειτουργήματος των γονέων συνιστά η άσκηση της επιμέλειας του προσώπου του τέκνου κατά τρόπο αντίθετο ή μη εναρμονιζόμενο στο σκοπό του, με αποτέλεσμα να διακυβεύονται τα προσωπικά συμφέροντα του τέκνου. Η καταχρηστική άσκηση του λειτουργήματος της γονικής μέριμνας είναι δυνατόν να εκδηλωθεί με θετική ενέργεια δηλαδή με πράξη ή με παράλειψη ασκήσεως των καθηκόντων τους. Όμως, η κρίση για το αν συντρέχει κατάχρηση του δικαιώματος της γονικής μέριμνας θα πρέπει να στηριχθεί όχι σε μεμονωμένες πράξεις ή παραλείψεις του υποχρέου - δικαιούχου, αλλά σε μια εκτίμηση της συνολικής συμπεριφοράς του έναντι του τέκνου, εκτός εάν μια μεμονωμένη πράξη ή παράλειψη είναι τόσο βαριά, ώστε να αρκεί για να στηρίζει γενική (αρνητική) κρίση. Καταχρηστικά δε, κατά τα ανωτέρω, ασκείται η επιμέλεια τέκνου, αν ο έχων την επιμέλεια γονέας παραβαίνει τα καθήκοντά του εκ της επιμέλειας με κίνδυνο να επιφέρει ως συνέπεια βλάβη στην ψυχική ή σωματική ανάπτυξη του τέκνου (ΑΠ 537/2012). Τέλος, η άσκηση της γονικής μέριμνας από τον ένα γονέα χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο άλλος γονέας αποτελεί μεν κακή άσκηση της γονικής μέριμνας, που μπορεί να οδηγήσει στην αφαίρεση της άσκησης από τον παραβάτη γονέα, στην περίπτωση μόνο, που το συμφέρον του τέκνου το επιβάλλει (ΑΠ 157 / 2022 ΝΟΜΟΣ).

Από την επανεκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων των διαδίκων, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάρια, με την υπ' αρ. 5.227/2020 απόφαση του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, την υπ' αρ./20-11-2019 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος του ενάγοντος-εναγομένου και ήδη εκκαλούντος, η οποία δόθηκε ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών, ελήφθη δε ύστερα από νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση της αντιδίκου (σχ. η υπ' αρ./15-11-2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών, και η από 15-11-2019 εξώδικη κλήση-γνωστοποίηση εξέτασης μαρτύρων), τις υπ' αρ. και/21-11-2019 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων της εφεσίβλητης - εναγομένης-ενάγουσας και, αντίστοιχα, οι οποίες δόθηκαν ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών, ελήφθησαν δε ύστερα από νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση του ενάγοντος-εναγομένου (βλ. τα ταυτάρια, με την υπ' αρ. 5.227/2020 απόφαση του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης), την υπ' αρ./2020 έκθεση πραγματογνωμοσύνης, την οποία συνέταξε η διορισθείσα με την ως άνω απόφαση πραγματογνώμονας,, ψυχολόγος με εξειδίκευση στην κοινωνική ψυχιατρική-παιδοψυχιατρική, και όλα τα έγγραφα, που οι διάδικοι μετ' επίκλησης προσκομίζουν, μεταξύ των οποίων 1) φωτογραφίες, των οποίων δεν αμφισβητήθηκε η γνησιότητά τους, λαμβάνονται δε υπόψη για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ΑΠ 189/2011, δημοσιευμένη στην ΤΝΠ Νόμος), 2) η υπ' αρ./2018 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρα του ενάγοντος-εναγομένου, η οποία δόθηκε ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, και η υπ' αρ./2017 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα της εναγομένης-ενάγουσας, η οποία δόθηκε ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, οι οποίες (ένορκες βεβαιώσεις) ελήφθησαν πριν από τη δίκη, όχι με σκοπό να χρησιμοποιηθούν σε αυτήν, και λαμβάνονται υπόψη προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ΑΠ 693/1997, ΕλλΔνη 1998.91), και 3) η από 29-12-2020 τεχνική έκθεση, την οποία συνέταξε η, ψυχολόγος-οικογενειακή ψυχοθεραπεύτρια, και η από 04-06-2021 παιδοψυχοπαθολογική έκθεση, την οποία συνέταξε η, κλινική ψυχοπαθολόγος παιδιών και ενηλίκων, οι οποίες (εκθέσεις τεχνικών συμβούλων), ως τεκμήρια, εκτιμώνται ελεύθερα από το Δικαστήριο (ΑΠ 1020/1994, ΕλλΔνη 1996. 87-88) καθώς και όσων παραδεκτώς προσκομίζονται το πρώτον στη παρούσα δίκη (529 ΚΠολΔ), τη προσωπική επικοινωνία του Δικαστή του παρόντος δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου, κατ' άρθρο 1511 παρ.3 ΑΚ σε συνδ 612 ΚΠολΔ, με τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων, οι γνώμες των οποίων συνεκτιμώνται, δεν είναι όμως δεσμευτικές για το Δικαστήριο, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων-εναγόμενος και ήδη εκκαλών, γεννηθείς στις 7-10-1969, είναι απόφοιτος του Τμήματος Ενεργειακής Φυσικής και Μηχανικής με ειδικότητα στην Ηλεκτρολογία του Τ.Ε.Ι. Αθηνών, πλην, όμως, από τα φοιτητικά του χρόνια κα μέχρι σήμερα, εργάζεται στην οικογενειακή επιχείρηση- μεταφορική εταιρία, την οποία είχε ιδρύσει ο πατέρας του, μετά δε τον θάνατο του τελευταίου, που επήλθε όταν ο εκκαλών -ενάγων-εναγόμενος ήταν 35 ετών, τη διεύθυνση της εταιρίας ανέλαβε ο ίδιος με τη συνδρομή πάντοτε της μητέρας του. Η εφεσίβλητη - εναγόμενη- ενάγουσα, γεννηθείσα στις 12-04-1977, έχει σπουδάσει βιοχημεία και μικροβιολογία σε πανεπιστήμιο του Ηνωμένου Βασιλείου και είναι, επίσης, κάτοχος μεταπτυχιακού στην Ιατρική και Μοριακή Βιολογία. Από το έτος 2002 και μέχρι σήμερα εργάζεται ως βιοχημικός στη Μαιευτική Κλινική του ιδιωτικού νοσηλευτικού ιδρύματος «.....». Οι διάδικοι γνωρίστηκαν τον μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2010, μέσω κοινών γνωστών, ενώ τον μήνα Δεκέμβριο του ίδιου έτους η εναγόμενη - ενάγουσα έμεινε έγκυος. Ακολούθως, οι διάδικοι τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στην Αττικής στις 06.03 2011, από τον οποίο απέκτησαν δύο (2) τέκνα, τον και τη, που γεννήθηκαν στις 30.08.2011 και 11.11.2014, αντίστοιχα. Από την αρχή της έγγαμης συμβίωσής τους οι διάδικοι διέμεναν σε οικία στη Αττικής, επί της οδού αριθμός, η οποία βρίσκεται στο ισόγειο ιδιόκτητης οικογενειακής οικοδομής, όπου κατοικούσαν επίσης η μητέρα του εκκαλούντος -ενάγοντος - εναγόμενου και οι δύο (2) αδερφές του με τις οικογένειές τους. Η έγγαμη συμβίωσή τους δεν εξελίχθηκε ομαλά και διασπάσθηκε οριστικά στις 17.04.2016, με την αποχώρηση της εφεσίβλητης - εναγόμενης - ενάγουσας, μετά των ανηλικών τέκνων της, από τη συζυγική οικία που βρίσκεται στη Αττικής, επί της οδού αριθμός και την εγκατάστασή της στην πατρική της οικία που βρίσκεται στην Αττικής, επί της οδού αριθμός ..., όπως τούτο συμφωνήθηκε μεταξύ των διαδίκων με το από 18.04.2016 ιδιωτικό συμφωνητικό. Ήδη δε, αμφότεροι οι διάδικοι άσκησαν ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου αγωγές για τη λύση του γάμου τους, ο μεν εκκαλών ενάγων - εναγόμενος επικαλούμενος ισχυρό κλονισμό των μεταξύ τους σχέσεων από λόγο που αφορά στο πρόσωπο της εναγόμενης - ενάγουσας, η δε εφεσίβλητη εναγόμενη - ενάγουσα επικαλούμενη ισχυρό κλονισμό των μεταξύ τους σχέσεων από λόγο που αφορά στο πρόσωπο του ενάγοντος -εναγόμενου, οι οποίες (αγωγές) συνεκδικάσθηκαν την 01.10.2018 και επ' αυτών εκδόθηκε η με αριθμό 5913/2019 μη οριστική απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, με την οποία, ωστόσο, διατάχθηκε, η επανάληψη της συζήτησης της υπόθεσης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 105 και 254 ΚΠολΔ, προκειμένου ο δικηγόρος της εναγομένης - ενάγουσας, να αποδείξει την ειδική πληρεξουσιότητά του για τη δίκη εκείνη, καθώς η τελευταία είχε παρασταθεί διά του πληρεξουσίου δικηγόρου

της, , χωρίς να προσκομίσει ειδικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο. Κατόπιν τούτων, ο εκκαλών ενάγων -εναγόμενος με την από 17.09.2019 και με αριθμό κατάθεσης/2019 κλήση του, που κατατέθηκε ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, επανέφερε προς συζήτηση τις ως άνω δύο (2) αγωγές, δικάσιμος των οποίων ορίσθηκε η 21.09.2020, πλην όμως δεν προκύπτει ότι επ' αυτών έχει ακόμα εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση. Μετά τη διακοπή της έγγραφης συμβίωσής τους, η οποία έλαβε χώρα με ιδιαίτερα επεισοδιακό τρόπο, για τον λόγο, ότι, κατά τους ισχυρισμούς του εκκαλούντος ενάγοντος - εναγομένου, αυτός ανακάλυψε ότι η σύζυγός του εκδιόταν σε άγνωστους άνδρες, με τη διαμεσολάβηση κάποιου -άγνωστου στον ίδιο- άνδρα, ονόματι, αμειβόμενη μάλιστα, όχι μόνο για συνήθειες ερωτικές συνεντεύξεις, αλλά και για τη διενέργεια πράξεων κοπρολαγνείας και ουρολαγνείας, τις οποίες βιντεοσκοπούσε, οι διάδικοι προσέφυγαν στα Δικαστήρια με μία σειρά ενδίκων βοηθημάτων αλλά και μηνύσεων, καθόσον υπήρξαν ποινικές προεκτάσεις στις μεταξύ τους διαφορές. Συγκεκριμένα, η εφεσίβλητη εναγομένη - ενάγουσα κατέθεσε ενώπιον αυτού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δικάζοντας με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, την από 06.05.2016 και με αριθμό κατάθεσης/2016 αίτησή της, με την οποία ζητούσε να της ανατεθεί προσωρινά η επιμέλεια του προσώπου των ανηλίκων τέκνων της και να υποχρεωθεί ο ενάγων - εναγόμενος να της καταβάλλει προσωρινά, για λογαριασμό των τέκνων της, μηνιαία διατροφή σε χρήμα, ποσού 500 ευρώ για καθένα τέκνο. Επίσης, ο εκκαλών ενάγων - εναγόμενος κατέθεσε ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, την από 19.07.2016 και με αριθμό κατάθεσης/2016 αίτηση, με αίτημα να ανατεθεί σε αυτόν προσωρινά η επιμέλεια του προσώπου των άνω ανηλίκων τέκνων του και επικουρικά να ρυθμιστεί προσωρινά το δικαίωμα της επικοινωνίας του με αυτά, ενώ στην ως άνω αίτηση υπήρχε και αίτημα για χορήγηση προσωρινής διαταγής με τα ίδια ως άνω αιτήματα, το οποίο έγινε δεκτό, ως προς το επικουρικό αίτημα με την από 02.08.2016 προσωρινή διαταγή της Δικαστή αυτού του Δικαστηρίου και ρυθμίσθηκε προσωρινά το δικαίωμα της επικοινωνίας του πατέρα με τα ανήλικα τέκνα του κατά τον αναφερόμενο σε αυτήν (προσωρινή διαταγή) τρόπο, χωρίς να προβλέπεται διανυκτέρευση των τέκνων στην οικία του πατέρα, μέχρι την έκδοση απόφασης επί της αίτησης των ασφαλιστικών μέτρων. Οι ως άνω αιτήσεις των διαδίκων συνεκδικάσθηκαν στις 02.12.2016 και επ' αυτών εκδόθηκε η με αριθμό 712/24.01.2017 απόφαση αυτού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που δίκασε με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, δυνάμει της οποίας απορρίφθηκε εξ ολοκλήρου η εφεσίβλητης ενάγουσας -εναγομένης, ενώ έγινε δεκτή η αίτηση του εκκαλούντος-εναγόντος-εναγομένου και ανατέθηκε προσωρινά σε αυτόν η επιμέλεια του προσώπου των ανηλίκων τέκνων των διαδίκων, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της τακτικής αγωγής, τάσσοντας προθεσμία για την άσκηση αυτής εξήντα (60) ημερών από την επίδοση της απόφασης. Στη συνέχεια, η εφεσίβλητη-εναγομένη - ενάγουσα κατέθεσε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την από 12.06.2017 και με αριθμό κατάθεσης/2017 αίτηση περί μεταρρύθμισης της ως άνω με αριθμό 712/2017 απόφασης αυτού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, επικαλούμενη ουσιώδη μεταβολή των πραγμάτων, ώστε να ανατεθεί προσωρινά στην ίδια η επιμέλεια του προσώπου των ανηλίκων τέκνων της. Επί της ως άνω αίτησης εκδόθηκε η με αριθμό 1379/2018 απορριπτική απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, που δίκασε με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Κατόπιν τούτων, η εφεσίβλητη εναγομένη - ενάγουσα κατέθεσε ενώπιον αυτού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την από 16.03.2018 και με αριθμό κατάθεσης/2018 αίτηση, με αίτημα να ρυθμιστεί προσωρινά το δικαίωμα της επικοινωνίας της με τα ανήλικα τέκνα της, ενώ στην ως άνω αίτηση υπήρχε και αίτημα για χορήγηση προσωρινής διαταγής με τα ίδια αιτήματα, το οποίο, ωστόσο, απορρίφθηκε. Επί της αίτησης αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 6026/2018 απόφαση αυτού του άνω Δικαστηρίου, που δίκασε με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, δυνάμει της οποίας ρυθμίσθηκε προσωρινά το δικαίωμα της επικοινωνίας της εναγομένης-εναγουσας μητέρας με τα ανήλικα τέκνα της, κατά τον αναφερόμενο σε αυτήν τρόπο. Πέραν των ως άνω πολιτικών δικών που έλαβαν χώρα μεταξύ των διαδίκων και αφορούσαν στην επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων τους και την επικοινωνία με αυτά, υπήρξαν και εκατέρωθεν μηνύσεις στις μεταξύ τους διαφορές. Συγκεκριμένα, ο εκκαλών -ενάγων - εναγόμενος υπέβαλε σε βάρος της εναγομένης - ενάγουσας, ενώπιον της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Αθηνών, την από 26.04.2016 μηνυτήρια αναφορά του για τις πράξεις της μαστροπείας κατ' επάγγελμα, της απόπειρας εκβίασης και της ενδοοικογενειακής απειλής [άρθρα 13γ, 26 παρ. 1 α, 27 παρ. 1, 42 παρ. 1, 333 παρ. 1, 349 παρ. 3, 385 παρ. 1 γ του ΠΚ (ως αυτά ίσχυαν πριν την ισχύ του νέου ΠΚ - ν. 4619/11.06.2019 ΦΕΚ 95Α) και 7 παρ. 2 του ν. 3500/2006], αδικήματα τα οποία φέρεται ότι τελέσθηκαν την Αθήνα το χρονικό διάστημα από τον μήνα Μάρτιο έως και τον μήνα Απρίλιο του έτους 2016. Με αφορμή την ως άνω μηνυτήρια αναφορά σχηματίσθηκε η υπό στοιχεία Δ..... προκαταρκτική ποινική δικογραφία. Επ' αυτής εκδόθηκε η με αριθμό ΕΓ 5-17/41/23Δ/30.03.2017 Διάταξη του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, στην οποία, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα ακόλουθα : «... Περαιτέρω, την 17.04.2016, η εγκαλουμένη έδωσε στον μηνυτή τον φορητό υπολογιστή της (I Pad) για να βρει κάποιες πληροφορίες από το διαδίκτυο. Ο τελευταίος ισχυρίζεται ότι, κάνοντας χρήση του, διαπίστωσε πλήθος μηνυμάτων που αφορούσαν τον προγραμματισμό (τόπο, χρόνο, πρόσωπα) των συναντήσεων της εγκαλουμένης με άγνωστα κατά την ανάκριση άτομα, έναντι αμοιβής, συνομιλίες και διαπραγματεύσεις σχετικά με τις πληρωμές της εγκαλουμένης και ότι, σε ορισμένα από τα μηνύματα εμφανιόταν η πρόθεση της μηνυομένης να διατηρεί αρχεία των βίντεο, όπου θα ικανοποιεί τις ερωτικές διαθέσεις των πελατών της, τα επίμαχα ηλεκτρονικά μηνύματα με χρήστη της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail), αποτέλεσαν αντικείμενο πραγματογνωμοσύνης. Σύμφωνα με την από 03.04.2017 έκθεση του πραγματογνώμονα, κατόπιν ψηφιακής ανάλυσης του λογαριασμού της εγκαλουμένης, διαπιστώθηκε η σύνδεση του ηλεκτρονικού της λογαριασμού με τη συσκευή μάρκας μοντέλου, κατοχής του συζύγου της. Πλήθος φωτογραφιών, αυτόματα συγχρονισμένων από τον έτερο διαχειριστή του λογαριασμού, όχι από την εγκαλουμένη, που φέρουν και στοιχεία γεωγραφικού προσδιορισμού που δεν σχετίζονται με τον τόπο κατοικίας της. Συνεπώς, αποδεικνύεται η παράλληλη χρήση του λογαριασμού της εγκαλουμένης, πλην αυτής, με εξουσία διαχείρισης. Σημειώνεται ότι οι τοποθεσίες που έχει εντοπιστεί η χρήση του λογαριασμού και οι φωτογραφίες που έχουν ληφθεί από τον εν λόγω διαχειριστή και συγχρονιστεί στην πλατφόρμα της Από τα ανωτέρω, σε συνδυασμό με το ότι από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν αποδεικνύεται ότι η μηνυομένη με οποιονδήποτε τρόπο παρείχε κατά συνήθεια σαρκικές ηδονές σε αόριστο αριθμό προσώπων αντί χρημάτων ή άλλης αμοιβής, ούτε ότι μετέλθε βία ή απειλή για να εξαναγκάσει τον μηνυτή

σε πράξη ή παράλειψη, δεν στοιχειοθετούνται τα αδικήματα της μαστροπείας κατ' επάγγελμα και απόπειρας εκβίασης... Από τα προεκτιθέμενα προκύπτει με σαφήνεια και διαφαίνεται με πληρότητα ότι η από 26-4-2016 μήνυση του του, για παράβαση των άρθρων 13γ, 26 παρ. 1 α, 27 παρ. 1, 42 παρ. 1, 333 παρ. 1, 349 παρ. 3, 385 παρ. 1 γ ΠΚ, πράξεις που φέρεται ότι τελέσθηκαν στην Αθήνα, το χρονικό διάστημα 3ος - 4ος 2016, είναι ουσία αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί, σύμφωνα με το άρθρο 47 παρ. 2-1 ΚΠΔ, όπως αντί καταστάθηκε με το άρθρο 6 Ν. 3160/2013». Κατά της ως άνω εισαγγελικής διάταξης δεν ασκήθηκε προσφυγή. Αντιθέτως, στα πλαίσια της από 26.04.2016 μήνυσης κατ' αγνώστων που υπέβαλε η εφεσίβλητη εναγομένη - ενάγουσα ενώπιον της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Αθηνών, επικαλούμενη ότι όλα τα μηνύματα που βρέθηκαν στο ηλεκτρονικό της ταχυδρομείο ήταν κατασκευασμένα στα πλαίσια μιας σκευωρίας σε βάρος της, ασκήθηκε τελικά ποινική δίωξη σε βάρος του ενάγοντος - εναγόμενου για την πράξη της εξύβρισης κατ' εξακολούθηση (άρθρα 98 και 361 παρ. 1 εδ. α ΠΚ) και συγκεκριμένα για το ότι στην Αττικής, εντός του χρονικού διαστήματος από την 01.04.2016 μέχρι την 15.4.2016 προσέβαλε την τιμή και την υπόληψη της εναγόμενης - ενάγουσας καθόσον εισήλθε στον προσωπικό της λογαριασμό στο, ήτοι στο ηλεκτρονικό της ταχυδρομείο (e-mail) με την ονομασία και δημοιούργησε και τοποθέτησε εκεί ανταλλαγές μηνυμάτων του ως άνω λογαριασμού της με τον λογαριασμό έτερου προσώπου με την ονομασία «.....», από το περιεχόμενο των οποίων προέκυπε ότι αυτή ήταν ιερόδουλη, εκδιδόμενη επί χρήμασι, ότι κανόνιζε με τον φερόμενο, που εφάρμοζε ως προαγωγός της, τον τόπο και χρόνον των ερωτικών επί χρήμασι συνευρέσεων της με πελάτες, τον τρόπο εξυπηρέτησής τους, μεταξύ άλλων, αυτόν της κοπρολαγνείας και της ουρολαγνείας και τον καθορισμό της αμοιβής της προς εκδήλωση καταφρόνησης στο πρόσωπό της. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγομένη - ενάγουσα κατέθεσε ενώπιον της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Αθηνών (διά της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της ΕΛ.Α.Σ), την από 12.04.2017 μήνυση κατά του εκκαλούμενου ενάγοντος - εναγόμενου και παντός άλλου συμμετοχού του, για παράβαση της διάταξης του άρθρου 370Γ ΠΚ, όπως διαμορφώθηκε με το άρθρο 4 του ν. 1805/1988 και άρθρο 22 παρ. 4 του ν. 2472/1997 και μετά ταύτα ασκήθηκε σε βάρος του ενάγοντος - εναγόμενου ποινική δίωξη για παράβαση του άρθρου 22 παρ. 4 περ. α' του ν. 2472/1997 κατ' εξακολούθηση και συγκεκριμένα για το ότι στην Αττικής, κατά το χρονικό διάστημα από 21 03.2016 έως και 18.04.2016, χωρίς δικαίωμα επενέβη με οποιονδήποτε τρόπο σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και επεξεργάστηκε τα δεδομένα αυτά και ειδικότερα ότι, στον ανωτέρω τόπο και χρόνους, αφού στον προσωπικό λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με όνομα χρήστη «.....», που ανήκε στην εκκαλούσα εναγομένη - ενάγουσα, συνέδεσε τη συσκευή κινητού τηλεφώνου μάρκας «.....», μοντέλου «....», ιδιοκτησίας του, απέκτησε πρόσβαση στον άνω λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, χωρίς την άδεια ή τη συναίνεση της συζύγου του και ακολούθως ανέγραψε, μεταξύ άλλων, δήθεν αποσταλμένα από πρόσωπο με το όνομα «.....» προς αυτήν μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, όπως και τα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που δήθεν απέστειλε η τελευταία προς το παραπάνω πρόσωπο, τα οποία ήταν μηνύματα ερωτικού περιεχομένου και περαιτέρω από αυτά προέκυπε ότι η εναγομένη - ενάγουσα, χρησιμοποιώντας το ψευδώνυμο «.....», εκδιδόντας επί αμοιβή, ο εκκαλών εναγών- εναγόμενος παραπέμφθηκε να δικαστεί ενώπιον του Δ' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών. Περαιτέρω, από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα, αποδείχθηκε ότι μετά την έκδοση της ως άνω με αριθμό 6026/07.09.201 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που δίκασε με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία, όπως προεκτέθηκε, ρυθμίσθηκε προσωρινά το δικαίωμα της επικοινωνίας της εναγομένης -ενάγουσας μητέρας με τα ως άνω ανήλικα τέκνα της, κατά τον αναφερόμενο σε αυτήν τρόπο, χωρίς να προβλέπει, ωστόσο, διανυκτέρευση των τέκνων στην οικία της μητέρας τους. Σημειώνεται ότι, με βάση την ανωτέρω απόφαση, αφενός η επικοινωνία της μητέρας με τα τέκνα της θα λαμβάνει χώρα χωρίς την παρουσία του πατέρα, καθώς, όπως, επί λέξει, αναφέρεται «... κάτι τέτοιο ελλοχεύει τον κίνδυνο να προκαλέσει ένταση μεταξύ των διαδίκων, με σοβαρό κίνδυνο την αναστάτωση και ψυχική επιβάρυνση των ανήλικων », αφετέρου δεν προβλέπεται σε αυτή διανυκτέρευση των τέκνων στην οικία της μητέρας τους, διότι, όπως επί λέξει, αναφέρεται «... πρέπει να δοθεί σε αυτά ο απαραίτητος χρόνος να εμπεδωθεί το αίσθημα ασφάλειας και σιγουριάς γι' αυτήν.». Ωστόσο, η, κατά τα ανωτέρω, ρυθμισθείσα επικοινωνία της μητέρας με τα τέκνα της τηρήθηκε για ελάχιστο χρονικό διάστημα και, συγκεκριμένα, από τον Σεπτέμβριο του έτους 2018, οπότε εκδόθηκε η προαναφερόμενη απόφαση, έως και τον Οκτώβριο του ιδίου, ως άνω, έτους, οπότε ο εκκαλών - ενάγων-εναγόμενος πρόβη στην από 03-11-2018 ένορκη κατάθεση, επέχουσα θέση έγκλησης, σε βάρος της εφεσίβλητης - εναγομένης-ενάγουσας, καταγγέλλοντας την για σεξουαλική κακοποίηση των ανήλικων τέκνων τους, στην Αττικής, εντός του έτους 2018. Έκτοτε, η μητέρα δεν είχε καμία επικοινωνία με αυτά, αφού κάθε φορά που η τελευταία μεταβαίνει στην πρώην συζυγική οικία, προκειμένου να παραλάβει τα ανήλικα τέκνα της, κατά τις καθορισθείσες, με την ανωτέρω απόφαση, ημέρες και ώρες, είτε δεν βρίσκεται κανείς εκεί είτε εμφανίζεται ο ενάγων-εναγόμενος με τα ανήλικα τέκνα, τα οποία δηλώνουν ότι δεν επιθυμούν να πάνε με τη μητέρα τους (βλ. ενδεικτικά τα από 19-12-2018,20-03-2019,12-06-2019,01-09-2019 και 23-10-2019 αποσπάσματα ημερήσιου δελτίου οχήματος Α.Τ.). Ο εκκαλών - ενάγων - εναγόμενος με την από 03.11.2018 ένορκη κατάθεσή του, επέχουσα θέση έγκλησης, κατήγγειλε σε βάρος της εφεσίβλητης εναγομένης - ενάγουσας ότι εντός του έτους 2018 τέλεσε σε βάρος των ανήλικων τέκνων τους γενετήσια πράξη κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση. Ειδικότερα, ο εκκαλών εναγόμενος - ενάγων ισχυρίσθηκε ότι τα ανήλικα τέκνα του, και, ηλικίας τότε 7 και 4 ετών αντίστοιχα, του εξιστόρησαν ότι κατά την παραμονή τους στην οικία της εφεσίβλητης - εναγομένης - ενάγουσας μητέρας τους, η τελευταία ενεργεί ασελγείς πράξεις σε βάρος τους και δη ότι εισάγει το δάχτυλό της στον πρωκτό τους. Με βάση την ως άνω έγκληση σχηματίσθηκε η με ΑΒΜ Γ...../2310 δικογραφία και με τις από 11-12-2018, 09-02-2019 και 22-04-2018 εισαγγελικές παραγγελίες, διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση. Μετά το πέρας αυτής, εκδόθηκε η από 28-08-2019 Διάταξη της Εισαγγελέως Πρωτοδικών Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε ως ουσιαστικά αβάσιμη η από 03-11-2018 ένορκη κατάθεση, επέχουσα θέση έγκλησης, του ενάγοντος-εναγόμενου σε βάρος της εν διαστάσει συζύγου του, για γενετήσια πράξη με ανήλικο που δεν έχει συμπληρώσει τα 12 έτη, κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση. Ειδικότερα, στην εν λόγω Διάταξη αναφέρονται, μεταξύ άλλων, για τον ανήλικο, ότι: «... Σύμφωνα δε με τη σχετικώς συνταχθείσα με αρ. πρωτ./07.11.2018 ιατροδικαστική έκθεση κλινικής εξέτασης, δεν

διαπιστώθηκαν ευρήματα με βάση τα οποία να στοιχειοθετείται σεξουαλική κακοποίηση υπό τη μορφή της διείσδυσης ξένου σώματος στον πρωκτό, χωρίς αυτή να μπορεί να αποκλειστεί εντελώς στην περίπτωση που έχει διενεργηθεί προ χρονικού διαστήματος αρκετών ημερών, άπαξ και ολίγες φορές με ομαλό τρόπο (π.χ. χρήση λιπαντικού μέσου), η δε αναφερόμενη στη χειρουργική εκτίμηση εκδορά δεν διαπιστώθηκε κατά την ιατροδικαστική κλινική εξέταση, ενδεχομένως λόγω απόπτωσης αυτής. Σύμφωνα με την ίδια έκθεση, ωστόσο, το εν λόγω εύρημα από μόνο του δεν θα μπορούσε να στοιχειοθετήσει σεξουαλική κακοποίηση ενώ το ίδιο ισχύει και για την ήπια ερυθρότητα, η οποία θα μπορούσε π.χ. να σχετίζεται με διαταραχές της αφόδευσης... Αναφορικά με την ανήλικη από την ιατροδικαστική εξέταση δεν προέκυψαν ευρήματα, με βάση τα οποία να στοιχειοθετείται σεξουαλική κακοποίηση υπό τη μορφή της διείσδυσης ξένου σώματος στον πρωκτό, χωρίς αυτή να μπορεί να αποκλειστεί εντελώς στην περίπτωση που έχει διενεργηθεί προ χρονικού διαστήματος αρκετών ημερών, άπαξ ή και ολίγες φορές με ομαλό τρόπο (π.χ. χρήση λιπαντικού μέσου), ενώ αποκλείστηκε η διείσδυση ξένου σώματος στον κόλπο της». Στη συνέχεια και πριν την εξέταση του ανηλίκου από αρμόδιους προανακριτικούς υπαλλήλους του Τμήματος Προστασίας Ανηλίκων της Υποδιεύθυνσης Προστασίας Ανηλίκων, διενεργήθηκε ψυχολογική πραγματογνωμοσύνη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 226Α του τότε ισχύοντος ΚΠΔ, σύμφωνα δε με την ψυχολογική εκτίμηση του διενεργήσαντος αυτής πραγματογνώμονα, ο ανήλικος σε συναισθηματικό επίπεδο είναι επηρεασμένος από τη διαμάχη των γονέων τους κατά την εξιστόρηση δε των υπό διερεύνηση γεγονότων, οι απαντήσεις του είναι συχνά αντικρουόμενες και αντιφατικές, ενώ αποκαλεί τη μητέρα του όχι «μαμά» αλλά «.....». Ο ανήλικος εξεταζόμενος στη συνέχεια από αρμόδιους προανακριτικούς υπαλλήλους του Τμήματος Προστασίας Ανηλίκων, παρουσία του πραγματογνώμονα - ψυχολόγου, στην ερώτηση "με τη μαμά πώς τα πας", απάντησε "καλά", στην ερώτηση τι κάνει όταν πηγαίνει στη μαμά απάντησε "παίζουμε, αυτά", ενώ στην ερώτηση εάν τον ενοχλεί κάτι στο σπίτι της μαμάς απάντησε αρνητικά. Πλην όμως στη συνέχεια σε ερώτηση εάν θέλει να πηγαίνει στη μαμά απάντησε αρνητικά, ενώ κληθείς να αιτιολογήσει την άρνηση αυτή απάντησε ότι τον πειράζει στον ποπό του με τα χέρια, δείχνοντας την κίνηση στους αστυνομικούς. Στην ερώτηση δε εάν είναι και άλλοι εκεί όταν το κάνει αυτό η μαμά, αρχικά απαντάει καταφατικά αναφέροντας ότι ήταν ο και η (ο αδερφός και η μητέρα της εγκαλουμένης) και στην ερώτηση εάν το έβλεπαν απαντάει καταφατικά, ενώ στην ερώτηση πού ήταν η αδερφή του απαντάει ότι κι αυτή ήταν εκεί, πλην όμως στη συνέχεια, στην ερώτηση εάν όταν τον πειράζει η μαμά στον ποπό ήταν μπροστά η , ο και η , απαντάει ότι δεν ήταν μπροστά, ότι το σπίτι έχει πολλούς ορόφους και αυτοί ήταν στον πρώτο όροφο, ενώ ο ίδιος κάτω. Σε ερωτήσεις εάν θέλει να πηγαίνει στο σπίτι της μητέρας του απαντάει αρνητικά αναφέροντας ότι τον έχει πειράξει στον ποπό πάρα πολλές φορές, πάνω από 20, στο σπίτι της και δη στο δωμάτιό της, στο οποίο έχει κάμερες τις οποίες περιγράφει ως στρογγυλές μπροστά και τετράγωνες πίσω κολλημένες στο ταβάνι. Τέλος, στην ερώτηση εάν μπορεί να πει με σιγουριά εάν είναι κάποιος μπροστά όταν η μητέρα του του κάνει αυτά τα πράγματα απαντάει καταφατικά αναφέροντας ότι είναι μπροστά ο , η και η αδερφή του Αναφορικά με την ανήλικη , από την ιατροδικαστική εξέταση δεν προέκυψαν ευρήματα με βάση τα οποία να στοιχειοθετείται σεξουαλική κακοποίηση υπό τη μορφή της διείσδυσης ξένου σώματος στον πρωκτό, χωρίς αυτή να μπορεί να αποκλειστεί εντελώς στην περίπτωση που έχει διενεργηθεί προ χρονικού διαστήματος αρκετών ημερών, άπαξ ή και ολίγες φορές με ομαλό τρόπο (π.χ. χρήση λιπαντικού μέσου), ενώ αποκλείστηκε η διείσδυση ξένου σώματος στον κόλπο της (βλ. τη με αρ. πρωτ./13.11.2018 ιατροδικαστική έκθεση κλινικής εξέτασης). Τέλος, κατόπιν παραγγελίας της Εισαγγελίας Ανηλίκων Αθηνών διενεργήθηκε παιδοψυχιατρική εκτίμηση των ανηλίκων και , από παιδοψυχιάτρους του κοινοτικού κέντρου 2ου Τομέα Ψυχικής Υγείας Παιδιών και Εφήβων Από τη με αρ. πρωτ./25.06.2019 συνταχθείσα παιδοψυχιατρική εκτίμηση προκύπτει η ύπαρξη συγκρουσιακής σχέσης μεταξύ του εγκαλούντος και της εγκαλουμένης, την οποία η μεν εγκαλουμένη αποδίδει στην οικονομική και συναισθηματική εξάρτηση του εγκαλούντος από τη μητέρα του, ενώ ο τελευταίος αποδίδει το διαζυγίο τους στην εκ μέρους του ανακάλυψη της εμπλοκής της εγκαλουμένης σε κύκλωμα μαστροπείας μέσω του οποίου εκδιόταν επ' αμοιβή. Σύμφωνα με την ίδια έκθεση ο εγκαλών δεν επέτρεπε την επικοινωνία της εγκαλουμένης με τα ανήλικα τέκνα τους από τον Ιανουάριο του 2017, οπότε και του ανατέθηκε προσωρινά η αποκλειστική άσκηση της επιμέλειας αυτών, έως τον Σεπτέμβριο του 2018, που αναγνωρίστηκε δικαίωμα επικοινωνίας της εγκαλουμένης. Όσον αφορά τη συνεργασία τους με το κέντρο ψυχικής υγείας, η μεν εγκαλουμένη συνεργάστηκε με αυτό καλά, προσερχόμενη στις συναντήσεις με συνέπεια και δίνοντας την εικόνα ενός συγκροτημένου ατόμου, ο δε εγκαλών έδειχνε περισσότερο συνεργάσιμος στις ατομικές συνεδρίες με την κοινωνική λειτουργό, ενώ δημιούργησε δύο έντονα επεισόδια στο κέντρο, συνοδευόμενος στο πρώτο από την αδερφή του και στο δεύτερο από τη μητέρα του, καθότι δεν επιθυμούσε να πραγματοποιηθούν κοινές συναντήσεις των τέκνων του με την εγκαλουμένη, αναφέροντας στην τελευταία του συνάντηση ότι δεν εμπιστεύεται την εκτίμηση των παιδοψυχιάτρων του κέντρου και ότι είναι πεπεισμένος ότι τα παιδιά του έχουν κακοποιηθεί σεξουαλικά από τη μητέρα τους και θα κάνει οτιδήποτε προκειμένου να τα προστατέψει. Αναφορικά δε με τον ανήλικο , στο πλαίσιο της παιδοψυχιατρικής του εκτίμησης, διενεργήθηκαν τρεις συναντήσεις στις δύο εκ των οποίων συνοδευόταν από τον πατέρα του, ενώ στην αρχή της τρίτης ήταν παρόντες και πολύ λίγο και οι δύο γονείς. Ο ανήλικος ανέφερε ότι τον φροντίζει η πατρική γιαγιά διότι ο εγκαλών απουσιάζει πολλές ώρες στη δουλειά, ενώ ονόμαζε τη μητέρα του με το μικρό της όνομα, " και όχι "μαμά", ανέφερε δε ότι δεν ήθελε να πηγαίνει στο σπίτι της γιατί του έκανε κακό και δη "του κατέβαζε το παντελόνι και του έβαζε το δάχτυλο στο ποπό". Σύμφωνα όμως με τα συμπεράσματα της παιδοψυχιατρικής εκτίμησης, ο βιώνει ως μητρικό υποκατάστατο την πατρική γιαγιά και δεν επιθυμεί επαφές με τη μητέρα του, με την οποία ο συναισθηματικός δεσμός έχει τραυματιστεί, περιγράφει ιστορίες χωρίς το συναίσθημα να είναι σύντομο και συχνά μερδεύεται και συγχέει την πραγματικότητα με τη φαντασία, ενώ συνεχώς ανασκευάζει αυτές τις περιγραφές και δεν μοιάζει να κατανοεί τη σοβαρότητα αυτών που περιγράφει. Με την ανήλικη πραγματοποιήθηκαν επίσης τρεις συνεδρίες, στην πρώτη εκ των οποίων ανέφερε ότι ήλθε να πει πόσο κακό της έκανε η "....." (αναφερόμενη στην εγκαλουμένη την οποία δεν αποκαλεί "μαμά"), κάτι το οποίο επαναλάμβανε ως ποίημα, χωρίς να μπορεί να το δικαιολογήσει κατάλληλα, ενώ παραδέχθηκε ότι της το είπαν η πατρική γιαγιά και ο πατέρας, ενώ στη δεύτερη συνεδρία ανέφερε ότι ήθελε να

βγει έξω ο μπαμπάς για να πει τα κακά που της έκανε η , γιατί της είπε η πατρική γιαγιά ότι τα έχει ξεχάσει. Σύμφωνα δε με: τα συμπεράσματα της παιδοψυχιατρικής εκτίμησης, η παρουσιάζει ανασφάλεια και προσκόλληση στα πρόσωπα πρωταρχικής φροντίδας, στον πατέρα και κυρίως στην πατρική γιαγιά, με αποτέλεσμα να εμφανίζει ελεγκτική συμπεριφορά και να είναι απαθής, απομονωμένη, νευρική, με εναλλαγές διάθεσης και δυσκολία συγκέντρωσης, ωστόσο από τη διεξαχθείσα παιδοψυχιατρική εκτίμηση δεν προέκυψαν τα ειδικά συμπτώματα που αν επιβεβαιώνουν την αναφερόμενη ασέλγεια ή άλλη κακοποίηση εκ μέρους της μητέρας. ... Μοναδικό στοιχείο που συνηγορεί στην τέλεση των επίμαχων πράξεων αποτελούν οι διηγήσεις των ίδιων των ανηλίκων. Πλην όμως ο μεν , όπως διαπιστώθηκε από τον πραγματογνώμονα - ψυχολόγο του Τμήματος Προστασίας Ανηλίκων της Υποδιεύθυνσης Προστασίας Ανηλίκων, δίνει συχνά αντιφατικές και αντικρουόμενες απαντήσεις, κατά την εξιστόρηση των υπό διερεύνηση γεγονότων, ενώ σύμφωνα με την παιδοψυχιατρική εκτίμηση που διενεργήθηκε από παιδοψυχίατρο του 2ου Τομέα Ψυχικής Υγείας Παιδιών και Εφήβων , συχνά μπερδεύεται και συγχέει την πραγματικότητα με τη φαντασία και συνεχώς ανασκευάζει της περιγραφές αυτές, η δε , η οποία είναι μόλις τεσσάρων, δείχνει προσκολλημένη στον εγκαλούμενο και τη μητέρα του και η ψυχική της κατάσταση συντονίζεται με αυτή των τελευταίων, οι οποίοι διακατέχονται από έντονα αρνητικά συναισθήματα και απόλυτη απόρριψη της μητέρας, σε μία μάλιστα συνεδρία παραδέχθηκε ότι η πατρική γιαγιά και μπαμπάς της είπαν πόσο κακό της έκανε η «.....». Συνεπώς, οι επίμαχες διηγήσεις των ανηλίκων δεν κρίνονται αξιόπιστες και δεν αποτελούν από μόνες τους επαρκή ένδειξη ότι η μητέρα τους πράγματι διενήργησε τις επίμαχες ασελγείς πράξεις σε βάρος τους, αλλά αντίθετα υποδεικνύουν ότι η συναισθηματική τους σχέση με την τελευταία έχει τραυματιστεί και ότι τρέφουν αρνητικά αισθήματα προς αυτήν, επηρεαζόμενοι ασφαλώς από τη σφοδρή αντιδικία των γονέων τους, μετά τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσής τους και από το οικογενειακό περιβάλλον του πατέρα στο οποίο συμβιώνουν και το οποίο διάκειται αρνητικά στην εγκαλουμένη. Εξάλλου δεν επιβεβαιώθηκαν οι ισχυρισμοί του ότι οι σε βάρος του ασελγείς πράξεις καταγράφονταν από κάμερες που βρίσκονταν στην οικία της εγκαλουμένης, αφού κατά την κατ' οίκον έρευνα που διενεργήθηκε σε αυτήν στις 21.11.2018 ουδέν ανευρέθη ...». Με βάση όλα όσα ανωτέρω αναφέρονται στην από 28.08.2019 Διάταξη της Εισαγγελέως Πρωτοδικών Αθηνών, με αυτήν (Διάταξη) απορρίφθηκε τελικά η από 03.11.2018 ένορκη κατάθεση, επέχουσα θέση εγκλήσεως, του ενάγοντος - εναγομένου κατά της εναγόμενης - ενάγουσας για γενετήσια πράξη με ανήλικο που δεν συμπλήρωσε τα 12 έτη κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση, για τον λόγο ότι δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση ποινικής δίωξης σε βάρος της τελευταίας. Κατά της ως άνω εισαγγελικής διάταξης δεν ασκήθηκε προσφυγή. Επιπλέον, πέρα από τα όσα αναφέρονται στην από 28-08-2019 Διάταξη της Εισαγγελέως Πρωτοδικών Αθηνών, σχετικά με την έγκληση του ενάγοντος-εναγομένου σε βάρος της εναγομένης-ενάγουσας για τη σεξουαλική κακοποίηση των κοινών τέκνων τους, από τη με αρ. πρωτ./25-06-2019 παιδοψυχιατρική εκτίμηση των ανηλίκων, την οποία συντάξαν οι παιδοψυχίατροι και η κοινωνική λειτουργός του Κοινοτικού Κέντρου 2ου Τομέα Ψυχικής Υγείας Παιδιών και Εφήβων του Γ.Ν. , η οποία περιλαμβάνεται στον φάκελο, που σχηματίσθηκε στην Εισαγγελία Ανηλίκων Αθηνών και αφορά τα ως άνω τέκνα, ο οποίος (φάκελος) διαβιβάσθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, προέκυψαν τα ακόλουθα: Όσον αφορά στον ανήλικο , όπως, επί λέξει, αναφέρεται «...λόγω της έλλειψης εμπιστοσύνης του ενός από τους δύο γονείς για το Κέντρο και την παιδοψυχίατρο που τον εξετάζει και τη δήλωσή του μπροστά στο παιδί ότι οι παιδοψυχίατροι κακοποιούν τα παιδιά του, δεν μπόρεσε να επιτευχθεί η ηρεμία και γαλήνια σχέση εμπιστοσύνης που απαιτείται ανάμεσα στο παιδί και τον ειδικό για την απρόσκοπτη παιδοψυχιατρική εκτίμηση, γεγονός που επιβαρύνθηκε από τη συνεχή ένταση και τα δύο ψυχοπαιστικά γεγονότα στο Κέντρο μας με κλήση αστυνομικών οργάνων και έντονη ασυνήθιστη πίεση των λειτουργών ...», ενώ, όσον αφορά στην ανήλικη , επισημαίνονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «Κατά τη 3^η 1 συνεδρία θέλησα να τη δω με την παρουσία της μητέρας της.... Η με είδε και ήταν σε πολύ καλή διάθεση και με ακολούθησε πολύ πρόθυμα κρατώντας μου με εμπιστοσύνη το χέρι. Όταν είδε τη μαμά της έκανε μορφασμό δυσφορίας (μιμούμενη ίσως τους μορφασμούς της γιαγιάς;) αλλά δεν αντέδρασε στο ότι η μητέρα την αγκάλιασε, όμως ήταν αμήχανη λόγω και της αντίδρασης του πατέρα. Εγώ παρέμβηκα και τη πήρα στο χώρο της συνεδρίας για να τη προετοιμάσω αλλά και να δω πώς αισθάνεται. Ήταν σε πολύ καλή διάθεση και άρχισε να ζωγραφίζει και στο τέλος μου είπε ότι ζωγράφισε το σπίτι της μαμάς, ότι θέλει να δώσει τη ζωγραφιά στη μαμά και μόνο σε εκείνη θέλει να πει τι ζωγράφισε. Βγήκε έξω και έτρεξε στη μαμά, οπότε την έφερα και τη μητέρα στο χώρο της συνεδρίας. Ο πατέρας με πολύ έντονο τρόπο αρνήθηκε να συμμορφωθεί στην προτροπή μου ότι θέλω να δω τη μόνο με τη μητέρα και επειδή δεν ήθελα να δημιουργηθεί φασαρία τελικά το επέτρεψα. Η πλησίασε τη μητέρα και αφέθηκε στα χέρια της, ανταποδίδοντας και απαντώντας στις ερωτήσεις της μητέρας. Όταν έφευγε στην αγκαλιά του πατέρα της έστελνε φιλάκια...». Στο πλαίσιο της ως άνω ποινικής υπόθεσης, εξετάστηκαν ψυχιατρικά και οι ίδιοι οι διάδικοι-γονείς. Από τη με αρ. πρωτ./2019 ψυχιατρική εκτίμηση της εναγομένης-ενάγουσας, που έγινε από τον ψυχίατρο της Εταιρείας Περιφερειακής Ανάπτυξης & Ψυχικής Υγείας, η οποία περιλαμβάνεται στον ανωτέρω φάκελο, προέκυψε ότι «Από την ψυχιατρική εξέταση δεν προκύπτει ενεργός μείζων ψυχοπαθολογία και ιστορικό ψυχιατρικών διαταραχών. Δε διαπιστώνεται νοητική δυσλειτουργία. Η αφήγηση της έχει ικανοποιητική ροή και συνοχή και η συναισθηματική της έκφραση ήπια και σύντονη με το αφηγηματικό περιεχόμενο. Δε διακρίνονται υπερτονισμένα δυσλειτουργικά στοιχεία προσωπικότητας. Διαθέτει ικανοποιητικό υποστηρικτικό πατρικό οικογενειακό περιβάλλον...». Επιπρόσθετα, από τη με αρ. πρωτ./2019 ψυχιατρική εκτίμηση του ενάγοντος-εναγομένου, που έγινε από τον προαναφερόμενο ψυχίατρο, η οποία, ομοίως, περιλαμβάνεται στον ανωτέρω φάκελο, προέκυψε, μεταξύ άλλων, ότι «Ο εξεταζόμενος είναι πολύ λειτουργικός σε επαγγελματικό επίπεδο και στις καθημερινές του δραστηριότητες. Φροντίζει για την υλική ευμάρεια των παιδιών σε θέματα εκπαίδευσης, ψυχαγωγίας, σίτισης και διαμονής. Η επιθυμία αποκλεισμού της πρώην συζύγου από τον μητρικό της ρόλο είναι πολύ έντονη και αδιαπραγμάτευτη καθώς τη θεωρεί επικίνδυνη για τα παιδιά... Θεωρεί τα αποδεικτικά στοιχεία αδιάσειστα. Συμπερασματικά η αξιολόγηση του εξεταζόμενου καθορίζεται ανάλογα από το βαθμό αξιοπιστίας των στοιχείων που φέρει ως αποδείξεις. Δηλαδή μπορεί να αφορά: είτε σε υπερτιμημένες νοητικές κατασκευές και ανάλογες συμπεριφορές αποκλεισμού της μητέρας των παιδιών, οι οποίες πυροδοτήθηκαν από έντονη συναισθηματική

φόρτιση είτε σε συνειδητή κατασκευή και σκηνοθεσία της κατάστασης είτε σε απεικόνιση μιας αντικειμενικής κατάστασης. Το ενδεχόμενο παραληρητικής αφήγησης δεν μπορεί να αποκλειστεί.». Τέλος, στον ανωτέρω φάκελο που σχηματίσθηκε στην Εισαγγελία Ανηλίκων Αθηνών και διαβιβάσθηκε ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, περιλαμβάνονται και δύο (2) εκθέσεις κοινωνικής έρευνας και, συγκεκριμένα, αυτή που συνέταξε η κοινωνική λειτουργός της «Κοινωνικής Μέριμνας» (Ν.Π.Δ.Δ.) του Δήμου, η οποία διαβιβάσθηκε στο Τμήμα Ανηλίκων της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών με αρ. πρωτ. /30-11- 2016 και η έκθεση που συνέταξαν οι κοινωνικοί λειτουργοί και του Γραφείου Κεντρικής Κοινωνικής Υπηρεσίας του Τμήματος Κοινωνικού Σχεδιασμού της Κοινωνικής Υπηρεσίας της Διεύθυνσης Κοινωνικών Υπηρεσιών, Παιδείας, Πολιτισμού και Αθλητισμού του Δήμου, η οποία διαβιβάσθηκε στο Τμήμα Ανηλίκων της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών με αρ. πρωτ. /11-02-2019. Σύμφωνα με την πρώτη από τις άνω εκθέσεις, η οποία συντάχθηκε σε χρόνο κατά τον οποίο η εφεσίβλητη εναγόμενη-ενάγουσα ασκούσε εν τοις πράγμασι την επιμέλεια του προσώπου των ανήλικων τέκνων της, «...η κυρία είναι ένα συγκροτημένο άτομο και παρ' όλες τις πολλές και έντονες συγκρούσεις του τελευταίου χρόνου, υποστηρίζει με ισορροπία τις αλλαγές στη ζωή της οικογένειας της. Είναι δυναμική και ήρεμη στην αντιμετώπιση των αντιξοοτήτων, ιδιαίτερα συναισθηματική και τρυφερή στο ρόλο της μητέρας.». Στη δεύτερη έκθεση κοινωνικής έρευνας αναφέρονται, μεταξύ άλλων, ότι η μητέρα έχει συχνή τηλεφωνική επικοινωνία με τους δασκάλους των παιδιών της, προκειμένου να ενημερωθεί για την πρόδοό τους, ενώ επισκέπτεται συχνά και το σχολείο τους. Επιπλέον, αναφέρονται σε αυτή πληροφορίες για την ανήλικη που δόθηκαν από το σχολικό περιβάλλον της, όπως ότι είναι παιδί λίγο εσωστρεφές, αποφεύγει τις ομαδικές δραστηριότητες και τελευταία φαίνεται θυμωμένη με την μητέρα της γιατί δεν την βλέπει, ότι ανέφερε στο σχολείο ότι «η μαμά είναι κακιά» γιατί τους κλειδώνει στο μπάνιο, αλλά σε ερώτηση πότε έγινε αυτό απάντησε ότι «η γιαγιά μας το έχει πει», ενώ, επίσης, ανέφερε ότι «η μαμά έχει κάνει κακό στον» και, όταν ρωτήθηκε από τη νηπιαγωγό τι άσχημο έχει κάνει, απάντησε ότι «η γιαγιά είπε ότι η μαμά έχει κάνει κακό στον». Στην ίδια, ως άνω, έκθεση αναφέρεται ότι όταν τα παιδιά πήγαιναν στη μητέρα τους «φαίνονταν χαρούμενα και ευχαριστημένα», ενώ η αναφέρθηκε με ενθουσιασμό σε μια κούκλα που της πήρε η μητέρα της, την οποία όμως η γιαγιά της την πέταξε, καθώς και σε διάφορα ρούχα που της πήρε η μητέρα της, τα οποία, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε το παιδί, «ευτυχώς δεν τα πέταξε η γιαγιά όπως την κούκλα». Σε σχέση με τον ανήλικό, στην παραπάνω έκθεση κοινωνικής έρευνας αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι δεν φοβάται να πάει στη μητέρα του και ότι τα παιχνίδια που του έχει αγοράσει τα κρύβει στις τσέπες και τον σάκο του, ενώ σε ερώτηση που του έγινε τι θα ζητούσε αν υπήρχε ένα μαγικό λυχνάρι, απάντησε «να βλέπει και τον μπαμπά και τη μαμά». Επίσης, ο είπε ότι δεν μιλάει στο τηλέφωνο με τη μητέρα του, γιατί η γιαγιά (από την πατρική γραμμή) κρύβει το τηλέφωνο στο συρτάρι και εκείνος δε θυμάται το τηλέφωνο απέξω για να της τηλεφωνήσει. Εξάλλου, από την υπ' αρ. /2020 έκθεση πραγματογνωμοσύνης, την οποία συνέταξε η διορισθείσα με την υπ' αριθμ. 5227/ 2020 προδικαστική απόφαση του πραγματογνώμονας,, προέκυψαν τα ακόλουθα: Στο πλαίσιο της διενεργηθείσας πραγματογνωμοσύνης, πραγματοποιήθηκαν οι εξής συνεδρίες: 1. Δευτέρα 05-10-2020 με την εναγομένη-ενάγουσα. 2. Δευτέρα 05-10-2020 με τον ενάγοντα-εναγόμενο. 3. Δευτέρα 12-10-2020 με τον 4. Δευτέρα 12-10-2020 με τη 5. Πέμπτη 15-10-2020 με τον ενάγοντα-εναγόμενο και τον ανήλικό 6. Πέμπτη 15-10-2020 με τον ενάγοντα-εναγόμενο και την ανήλικη 7. Δευτέρα 19-10-2020 με την εναγομένη-ενάγουσα και τον ανήλικό 8. Δευτέρα 19-10-2020 με την εναγομένη-ενάγουσα και την ανήλικη 9. Δευτέρα 19-10-2020 με την (μητέρα του ενάγοντος-εναγομένου). 10. Πέμπτη 22-10-2020 με αμφότερους τους διαδίκους. Και τα δύο παιδιά, ενώ, κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσης, έτρεφαν αγνά και γνήσια συναισθήματα και για τους δύο γονείς τους, πλέον εκφράζουν την επιθυμία να μη βλέπουν τη μητέρα τους γιατί τους έχει κάνει «αυτά τα πράγματα» (πράξεις κακοποίησης), τα οποία περιέγραψαν, και ενδεχομένως να τους τα ξανακάνει, αν θα πάνε μαζί της. Τα παιδιά έχουν αναπτύξει αρνητικά συναισθήματα και χαρακτηρισμούς για τη μητέρα τους, όπως ο, ο οποίος ανέφερε στη συνεδρία της 12-10-2020 «είναι κακιά, δεν θέλω να τη βλέπω», και η, η οποία, στη συνεδρία της 12-10-2020, είπε «δεν θέλω να τη βλέπω και δεν αισθάνομαι τίποτα για εκείνη», με τη δικαιολογία ότι η μητέρα τους είχε προβεί σε κακοποιητικές πράξεις μαζί τους. Τόσο ο όσο και η θέλουν να συνεχίσουν να ζουν μαζί με τον μπαμπά τους και τη γιαγιά, διότι περνάνε καλά και το πρόσωπο που αγαπούν περισσότερο, όπως ανέφεραν, είναι ο μπαμπάς. Ωστόσο, το πρόσωπο που φαίνεται να εμπλέκεται περισσότερο στην καθημερινότητα των παιδιών και να έχει την επιμέλειά τους, είναι η πατρική γιαγιά, καθώς και η οικιακή βοηθός, αφού ο πατέρας εργάζεται πάρα πολλές ώρες τις καθημερινές ημέρες ακόμα και τα Σάββατα, με αποτέλεσμα να μην είναι σε θέση να αφιερώσει αρκετό χρόνο σε αυτά. Όμως, όπως επισημαίνει η παραπάνω πραγματογνώμονας, «Κατά την εκτίμησή μου, είναι κατ' επίφαση θετική η απόφασή τους να μένουν με τον πατέρα τους, διότι ζουν τον φόβο και την αγωνία, κάθε φορά που θα τολμήσουν να πουν κάτι διαφορετικό απ' αυτό που λένε τα πρόσωπα αναφοράς, ή να νιώσουν ότι δυσχεραίνουν τον πατέρα ή/και τη γιαγιά τους στις προσδοκίες τους. Και τα δύο παιδιά έχουν πεισθεί με κάποιο τρόπο ή έχουν καθοδηγηθεί να πιστεύουν, ότι είναι ασφαλή μόνο με τον πατέρα τους και μόνο εκείνος μπορεί να τους παρέχει τη συναισθηματική, οικονομική και υλική συνθήκη που απαιτείται για την ανάπτυξη και εξέλιξή τους. Όπως έχει αναφερθεί από τη στο Κοινοτικό Κέντρο 2ου Τομέα Ψυχικής Υγείας Παιδιών και Εφήβων στις 25-06-2019, όταν εξετάστηκε από την παιδοψυχίατρο κ. «εγώ δεν έχω τη μαμά, η γιαγιά μου είναι η μαμά», ενώ μαζεύεται όταν κάποιο άλλο παιδί μιλάει για τη μαμά του. Αντίστοιχα, ο όταν είχε εξεταστεί στο ίδιο Κέντρο, όπως παραπάνω, από τη παιδοψυχίατρο κ., είχε δηλώσει ότι στους φίλους του αναφέρει την πατρική γιαγιά ως μαμά του, επειδή ντρέπεται που δεν έχει τη μαμά του.... Κατά την εκτίμησή μου, τα παιδιά.... έχουν καθοδηγηθεί είτε από τον πατέρα τους είτε από την πατρική γιαγιά, να πιστεύουν ότι η μητέρα τους δεν πραγματοποίησε τόσο κατά τη διάρκεια του έγγαμου βίου, όσο και κατά τη διάρκεια της διαμονής μαζί της, τις ενδεδειγμένες και επιβεβλημένες φροντίδες της (μαγείρεμα, καθαριότητα, προσοχή, περιποίηση) λέγοντας ότι δεν ενδιαφερόταν και βαριόταν. Ο πατέρας ή/και η πατρική γιαγιά επιθυμώντας τη διάρρηξη της σχέσης που έχουν τα παιδιά με τη μητέρα τους, κατασκευάζει/ουν σενάρια με στόχο της αρνητικής τους νοηματοδότηση από τα παιδιά τους. Προσπαθεί/ουν να μολύνει/ουν τη συνείδησή τους με τη παρείσφρηση και υποβολή ψευδών αναπαραστάσεων. Τα παιδιά τις υιοθετούν και τις αναπαράγουν με μεγάλη συχνότητα,

χρησιμοποιώντας λέξεις και εκφράσεις που μαρτυρούν τη πραγματική τους πηγή... Καταπνίγουν κάθε καλό και αγαθό συναίσθημα έχουν για τον έτερο γονέα προκειμένου να διατηρηθεί το νοσηρό κλίμα που επιβάλλεται». Περαιτέρω, με βάση την ίδια, ως άνω, έκθεση πραγματογνωμοσύνης, «Η κ. στις συνεδρίες που διενεργήθηκαν παρουσιάστηκε ήρεμη, συνεργάσιμη, συγκροτημένη, ευγενική, μελίρρυτη και πολύ στοργική απέναντι στα παιδιά της.... αφήνοντάς τους χώρο να εκφραστούν όπως εκείνα ήθελαν, τα οποία δεν έδειξαν φόβο απέναντι της και καμία δυσκολία ή αντίθεση στη διενέργεια αυτών των συνεδριών, Ο κ., στις συνεδρίες που διενεργήθηκαν, παρουσιάστηκε ορμητικός, βιαστικός, νευρικός, αγχωμένος, αγωνιώδης, αναστέναζε διαρκώς και με λόγο που εμφάνιζε ταχυλαλία. Σε κάποια σημεία των συνεδριών ο λόγος του εξέφραζε βία και απειλές, ή όπως έχει διαπιστωθεί είχε πραγματοποιήσει βίαιες πράξεις, όπως για παράδειγμα στο Παιδοψυχιατρικό στη είχε πιάσει τη κ. απ' τα μαλλιά, λέγοντας θα σε σκοτώσω, μου 5 χεις κάνει κακό... Κατά την εκτίμησή μου, τόσο η κ., όσο και ο κ., επιδεικνύουν γνήσιο και πραγματικό ενδιαφέρον και αγάπη για τα παιδιά τους... Θεωρώ πως, τόσο η κ., όσο και ο κ., διαθέτουν την ικανότητα να ανταπεξέρχονται στο ρόλο τους ως γονείς και να συμβάλουν στην ομαλή ανάπτυξη και εξέλιξη των παιδιών τους, συνθήκη η οποία προαπαιτεί ειλικρίνεια και διαφάνεια στην επικοινωνία με αυτά και αποφυγή απαγορευτικών πρακτικών και ενεργειών. Και οι δύο χαρακτηρίζονται από ικανοποιητικές σχέσεις με το οικογενειακό και ευρύτερο κοινωνικό-επαγγελματικό περιβάλλον τους. Ανταποκρίνονται στις επαγγελματικές τους υποχρεώσεις με επιτυχία και απολαμβάνουν την αποδοχή του ευρύτερου περιβάλλοντος τους.» και «Εκτιμώ πως, (ο πατέρας) ενδιαφέρειται περισσότερο για την υλική κατάσταση των παιδιών, παραμελώντας τις συναισθηματικές και ψυχικές ανάγκες των παιδιών του που είναι και οι σημαντικότερες, καταστρατηγώντας το αναφαίρετο δικαίωμά τους να βλέπουν και να έχουν επαφή με τη μητέρα τους. Οι συνέπειες μιας τέτοιας μονομερούς ενέργειας που έχει ως αποτέλεσμα να γνωρίζουν και να συμβιώνουν με τον έναν γονέα, δημιουργεί ψυχικό έλλειμμα στα παιδιά, καθώς λείπει από τη ζωή τους ο σημαντικότερος δεσμός που μπορεί να αναπτύξει στη ζωή του ο άνθρωπος.... Η πιθανότητα απομάκρυνσης από το περιβάλλον του πατέρα και της ένταξής τους στο περιβάλλον της μητέρας, θα τους επιφέρει μεγάλη αναστάτωση και δυσφορία, διότι όσο υφίσταται αυτή η κατάσταση δεν προβλέπεται καμία αλλαγή στις σχέσεις των παιδιών με τη μητέρα τους, αφού ο πατέρας δεν σκοπεύει να δημιουργήσει ένα κλίμα ασφάλειας και εμπιστοσύνης ώστε τα παιδιά να έρθουν σε επαφή με τη μητέρα τους. Η απουσία της μητρικής λειτουργίας τους στερεί μια βασική ταύτιση με τη μητέρα που θα μπορούσε να παίξει έναν εξισορροπητικό ρόλο στην ασταθή ψυχική τους οργάνωση.». Με την κρινόμενη αγωγή του, ο ενάγων- εναγόμενος ισχυρίζεται ότι η εν διαστάσει σύζυγός του είναι απολύτως ακατάλληλη για την άσκηση της επιμέλειας των ανήλικων τέκνων τους, καθόσον, λόγω του έκλυτου και ανήθικου βίου της, αυτή θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια και την ψυχική και σωματική υγεία των τέκνων τους και ότι τα τελευταία αρνούνται να έχουν οποιαδήποτε σχέση με τη μητέρα τους, καθώς αισθάνονται φόβο και αποστροφή προς το πρόσωπό της. Επίσης, αναφέρει ότι ο ίδιος δύναται να προσφέρει στα τέκνα του ασυγκρίτως υψηλότερου επιπέδου ανατροφή και ψυχική σταθερότητα. Από την άλλη πλευρά, η εναγόμενη-ενάγουσα, με την (αντίθετη) αγωγή της, εκθέτει ότι το συμφέρον των τέκνων επιβάλλει να μείνουν μαζί της, λόγω της μικρής ηλικίας τους και επειδή έχει κριθεί από τα αρμόδια όργανα η καταλληλότητα τόσο της ίδιας όσο και του περιβάλλοντος, στο οποίο τα τέκνα αυτά μεγάλωσαν, για την ανατροφή και τη διαπαιδαγώγησή τους, σε αντίθεση με τον εν διαστάσει σύζυγό της, ο οποίος, λόγω της εργασίας του, απουσιάζει πολλές ώρες από το σπίτι, με αποτέλεσμα τα τέκνα τους να περνούν τις περισσότερες ώρες με άτομα εκτός του οικογενειακού κύκλου. Με βάση τα ως άνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά αλλά και τη προσωπική επικοινωνία της Δικαστού του παρόντος δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου, κατ' άρθρο 1511 παρ.3 Ακ σε συνδ 612 ΚΠολΔ, με τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων, οι γνώμες των οποίων συνεκτιμώνται, δεν είναι όμως δεσμευτικές για το Δικαστήριο, το οποίο δεν είναι υποχρεωμένο να τις ακολουθήσει ή να αιτιολογήσει ειδικώς τη μη αποδοχής τους, ούτε υποχρέωση του Δικαστηρίου να παραθέσει τη γνώμη του τέκνου στην απόφαση που θα εκδοθεί, προς αποφυγή περαιτέρω, όξυνσης των τεταμένων σχέσεων των διαδίκων, προέκυψε ότι τα ανήλικα τέκνα βρίσκονται σε σύγχυση ως προς το πρόσωπο της μητέρας, λόγω της έντονης διαμάχης μεταξύ αυτής και του πατέρα τους, την οποία σαφώς και εισπράττουν. Επίσης, προέκυψε ότι τα ίδια τα παιδιά επιζητούν την επαφή με τη μητέρα τους, την οποία (επαφή), ωστόσο, αποφεύγουν λόγω φόβου, καθόσον βιώνουν την απόλυτη απόρριψη ως προς τη μητέρα τους εκ μέρους του πατέρα τους αλλά και της γιαγιάς από την πατρική γραμμή, τα οποία είναι τα δύο πρόσωπα πρωταρχικής φροντίδας, με αποτέλεσμα να επηρεάζουν άμεσα τα συναισθήματά τους, τον αυθορμητισμό τους και την εν γένει συμπεριφορά τους απέναντι στη μητέρα τους, προκειμένου να διατηρηθεί το κλίμα που επιβάλλεται. Έτσι, όμως, δημιουργείται στα παιδιά έλλειμμα ψυχικό, καθώς λείπει από τη ζωή τους ο δεσμός που θα καθορίσει τον τρόπο που θα σχετισθούν με τον εαυτό τους, αλλά και με τους άλλους ανθρώπους και θα προσαρμοστούν στην πραγματικότητα της ζωής. Με βάση τα ανωτέρω, αποδείχθηκε ότι αμφότεροι οι διάδικοι είναι ικανοί και κατάλληλοι να ανταποκριθούν στα καθήκοντά τους ως γονείς και υπεραγαπούν τα τέκνα τους, πλην όμως χρειάζονται άμεσα βοήθεια από ειδικό ψυχικής υγείας προκειμένου να διαχειριστούν τον θυμό τους ο ένας προς τον άλλο και να μάθουν να μην μεταφέρουν τις διαπροσωπικές διαφορές τους στα τέκνα τους. Ωστόσο, αποδείχθηκε ότι αδυνατούν να ασκούν από κοινού την επιμέλεια του προσώπου του ανηλίκου τέκνου τους, εξαιτίας των μεταξύ τους συνεχόμενων διαφωνιών και αντεγκλήσεων, όπως αναφέρθηκαν ανωτέρω, οι οποίες (διαφωνίες) δεν εντοπίζονται απλώς σε επιμέρους ζητήματα αλλά στο σύνολο των ζητημάτων που αφορούν το πρόσωπο των ανηλίκων τέκνων τους, για τα οποία, όπως επιτάσσει η διάταξη του άρθρου 1512 ΑΚ, αδυνατούν να εξεύρουν κοινά αποδεκτές λύσεις. Κατόπιν τούτου και δεδομένου ότι παρίσταται επιτακτική η αποτροπή του κινδύνου διαρκούς προσφυγής των γονέων στο Δικαστήριο για την επίλυση των μεταξύ τους διαφωνιών σε ζητήματα συνδεόμενα με τη ρύθμιση των βιοτικών σχέσεων και αναγκών του ανηλίκου τέκνου τους, που ενίοτε θα αποβούν σε βάρος των συμφερόντων των ανηλίκων στις περιπτώσεις που οι υποθέσεις τους χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης και δεν επιδέχονται αναβολής και προς αποφυγή ματαίωσης της ικανοποίησής τους, κρίνεται ότι, στην προκειμένη περίπτωση, το βέλτιστο συμφέρον των ανηλίκων τέκνων, στο οποίο και μόνο αποβλέπει το Δικαστήριο (άρθρο 1511 ΑΚ) και όχι στην ικανοποίηση των επιθυμιών των διαδίκων, επιβάλλει, κατά παρέκκλιση από την από κοινού και εξίσου άσκηση της επιμέλειας των τέκνων (άρθρο 1513 ΑΚ), να ανατεθεί η άσκηση της επιμέλειας του προσώπου τους αποκλειστικά

στην εκκαλούσα εναγομένη-ενάγουσα (άρθρο 1514 παρ. 3 ΑΚ), η οποία, συνεπικουρούμενη, ιδίως, από τη μητέρα της, η οποία κατοικεί στην ίδια οικοδομή με αυτή, είναι σε θέση να προσφέρει στα τέκνα της ένα ήρεμο και ομαλό περιβάλλον, που θα συμβάλλει θετικά στην περαιτέρω ανάπτυξή τους, όπως άλλωστε έκανε τόσο κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσης, οπότε ασκούσε την επιμέλεια των ως άνω τέκνων από κοινού με τον ενάγοντα-εναγόμενο, όσο και καθ' ο χρόνο ασκούσε η ίδια την επιμέλεια των τέκνων εν τοις πράγμασι, ήτοι από 18-04-2016 έως 24-01-2017. Ο ισχυρισμός δε του εκκαλούντος ενάγοντος-εναγομένου, τον οποίο επαναφέρει με σχετικό λόγο έφεσης, ότι η εν διαστάσει σύζυγός του διήγε ανήθικο βίο, δε φρόντιζε τα τέκνα τους και τα κακοποιούσε σεξουαλικά είναι απορριπτέος, καθώς, σύμφωνα με τα πιο πάνω αναφερόμενα, δεν αποδείχθηκε ως βάσιμος κατ' ουσία. Αντίθετα, η από κοινού άσκηση της επιμέλειας του τέκνου, θα επιφέρει, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δυσμενείς επιπτώσεις στην ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξή τους και διατήρηση περιβάλλοντος εντάσεων, εξαιτίας της άνω αποδειχθείσας διαρκούς διαφωνίας των γονέων τους και της μη σύγκλισης των απόψεών τους σε ζητήματα που αφορούν στο πρόσωπό τους, ενόψει του ότι η από κοινού άσκηση της επιμέλειας απαιτεί μια πραγματική συνεργασία μεταξύ των γονέων στις επιλογές και στη διαχείριση των ανηλίκων κατά τρόπο παραγωγικό, συνθήκη η οποία δεν συντρέχει εν προκειμένω, αντιθέτως προβλέπεται να ενταθούν οι διενέξεις και τριβές μεταξύ των γονέων. Επιπρόσθετα, κρίνεται ότι η απομάκρυνση των παιδιών από το περιβάλλον του πατέρα και η ένταξή τους στο περιβάλλον της μητέρας δε θα επιφέρει αναστάτωση και δυσφορία στα ανήλικα τέκνα, καθόσον δεν θα χρειαστεί να αλλάξουν σχολικό και κοινωνικό περιβάλλον, καθόσον αμφότεροι οι γονείς τους κατοικούν στη Αττικής. Επίσης η εκκαλούσα εναγόμενη-ενάγουσα μητέρα είναι άτομο συγκροτημένο και ισορροπημένο, που προσπαθεί με υπομονή και καρτερικότητα να ανταπεξέλθει στις δυσμενείς συνέπειες του έγγαμου βίου της, χωρίς να πιέζει τα παιδιά της, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο απαιτούμενος χρόνος της προσαρμογής στο περιβάλλον της μητέρας θα είναι επίπονος. Η αποκατάσταση του ψυχικού δεσμού μητέρας-παιδιών είναι απαραίτητη και επιβεβλημένη για την ομαλή και ορθή ψυχοσωματική ανάπτυξη των παιδιών αυτών, ώστε κρίνεται προτιμότερο να υποστούν αυτά μία αλλαγή στη ζωή και την καθημερινότητά τους, παρά να αποξενωθούν πλήρως από τη μητρική στοργή και φροντίδα και να ζουν διαρκώς ένα συναισθηματικό κενό, συνεκτιμώμενου ότι η μητέρα απουσιάζει από τη ζωή τους τα τελευταία χρόνια και ο εκκαλών ενάγων-εναγόμενος δεν έχει επιδιώξει μέχρι σήμερα ούτε, όμως, και σκοπεύει να δημιουργήσει ένα κλίμα ασφάλειας και εμπιστοσύνης, προκειμένου τα παιδιά να έλθουν σε επαφή με τη μητέρα τους. Ο πατέρας τρέφει και αυτός αισθήματα αγάπης για τα τέκνα του, τα οποία φροντίζει και αγαπά και τους παρέχει όλα τα αναγκαία μέσα για μια άνετη και ασφαλή διαβίωση. Ωστόσο, λόγω της πολύωρης επαγγελματικής του ενασχόλησης, έχει αναθέσει μεγάλο μέρος του λειτουργικού του καθήκοντος της άσκησης της επιμέλειας του προσώπου των τέκνων του στη μητέρα του και γιαγιά των παιδιών, Επιπλέον, αποδείχθηκε ότι υποκινεί τα τέκνα του να αναπτύξουν αρνητικά αισθήματα γι' αυτή και, ως εκ τούτου, επί τω. τέλει την απομόνωση και απομάκρυνση από τη μητέρα τους, το οποίο συνιστά κακή άσκηση της προσωρινής επιμέλειας των ανηλίκων τέκνων του, ενώ είναι απαραίτητο τα παιδιά να μεγαλώνουν σε ένα πλαίσιο ασφάλειας και σταθερότητας, με πρόσωπο αναφοράς και τους δύο γονείς τους. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο έκρινε ομοίως και απέρριψε την από 16-3-2017 αγωγή του εκκαλούντος ενάγοντος-εναγομένου και δέχθηκε την από 4-10-2018 αγωγή της εφεσίβλητης ενάγουσας-εναγομένης μητέρας ως ουσιαστικά βάσιμη, ορθά έκρινε και δεν έσφαλε στην εφαρμογή του νόμου και στην εκτίμηση των αποδείξεων και επομένως όλοι οι λόγοι της ένδικης εφέσεως και ο πρόσθετος λόγος έφεσης, με τους οποίους υποστηρίζονται τα αντίθετα, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι όπως και η ένδικη έφεση στο σύνολό της ως ουσία αβάσιμη. Επίσης πρέπει να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, λόγω της σχέσης των διαδίκων ως συζύγων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων κρινόμενη από 19-5-2022 και με αριθμό κατάθεσης ΓΑΚ/23-5-2022 στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο και ΓΑΚ/23-5-2022 στο παρόν Δικαστήριο (Εφετείο Αθηνών) αντίστοιχα έφεση και τον από 16-6-2022 πρόσθετο λόγο έφεσης που κατατέθηκε την στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου (Εφετείο Αθηνών) με ΓΑΚ/17-6-2022 κατά της με αριθ. 4558/2022 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών από την οικογένεια το γάμο και την ελεύθερη συμβίωση.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσία την έφεση και τον από 16-6-2022 ασκηθέντα πρόσθετο λόγο έφεσης.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις 3 Ιανουαρίου 2025 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Κ.Π.-Ρ.Κ.